

15. roč. – 4/2005

Cena 5 Kč

Hukvaldský

V tomto čísle se dočtete
o údržbě obecního majetku,
dále o XII. ročníku Mezinárodního

hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy. Dozvíte se také fotbalové informace,
jak si vedou dobrovolní hasiči z Rychaltic, co je nového v Zoologické zahradě Ostrava.

občasník

Obsah

ÚVODEM

SPRÁVA OBCE

14. jednání zastupitelstva obce	3
Přehled přijatých usnesení ze 14. zasedání zastupitelstva obce Hukvaldy dne 18. 8. 2005	5
Jak jsme na tom s údržbou obecního majetku a investicemi	7
Informace z obecního úřadu	10
Zeptali jsme se za vás	10

Z NAŠICH ŠKOL

Základní škola Leoše Janáčka Hukvaldy o prázdninách	11
---	----

ZE ŽIVOTA FARNÍKŮ

Pomalost dění a intenzita prožitku	13
------------------------------------	----

MINULOST A PŘÍTOMNOST

Zástavba v Dolním Sklenově — dokončení	13
Poznávání okolí	15

KULTURA

Rodinné cifry	16
XII. ročník Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy	18
Paganini — koncert vážné hudby na Hukvaldech	19
Vzpomínka — 12. srpen 1928	19
Ruce	21
Obrazy pana Josefa Veselého na Hukvaldech	22
Leoš Janáček — 110. výročí Národopisné výstavy československé r. 1895 v Praze	23

SPORT

Kopaná	26
Tenisové turnaje	29

SPOLKY

SDH Rychaltice — ženské družstvo	31
Hasičský večer	32

VÍTE, ŽE...

Kalendárium	32
Církevní svátky a lidové zvyky	33
Zoologická zahrada Ostrava	35

NEPŘEHLÉDNĚTE

Úvodem

*Nezapomeň, synku a děvuško z Hukvald,
že jsi potomkem těch,
kteří stejně jako Ty
vnímali a milovali svůj kraj,
že jsi potomkem těch,
kteří byli srostlí s intimitou této krajiny,
protože jim srdce
rozechvívaly písně domova.
Tobě,
který vnímáš každoroční proměny
břehů potoků a Ondřejnice,
který jsi v dětství
skotačil po kobercích voňavé trávy
Fojtových vrchů,
Tobě,
který jsi každoročně putoval
po zarostlém chodníčku Janáčkova kopce,
chci jen připomenout,
že i v Tobě
někde v podvědomí zpívá rodný kraj.
Nebraň se, naslouchej tomu hlasu a zpívej!
Zpívej tak, aby písně domova zpívaly
ještě i v Tvých dětech.*

Všem našim dětem věnuje paní učitelka Iva Jílková

Čtvrté číslo Hukvaldského občasníku jste obdrželi na počátku školního roku, proto ho začínáme básní, kterou pro děti naší školy napsala učitelka paní Iva Jílková.

Protože oba prázdninové měsíce byly v naší obci ve znamení připomenutí výročí narození i úmrtí Leoše Janáčka a s tím spojených kulturních akcí, věnujeme tomuto tématu několik stránek. Je to báseň Jana Václava Sládka, či vzpomínka zaslaná panem Tomášem Hančlem nebo připomenutí Národopisné výstavy československé v roce 1895, které, jak se dočtete v článku paní Marie Prudké, také s Leošem Janáčkem souvisí. Svě pocity z XII. ročníku festivalu vyjádřil ve svém vyznání i jeden z účinkujících, herec pan Alfred Strejček. Určitě si také rádi přečtete Rodinné cifry o muzikantech Jílkových z Hukvald–Rychaltic a také o pozoruhodné výstavě obrazů v naší malé galerii.

O pouti na sv. Hostýn, kterou několik našich věřících absolvovalo pěšky, se dočtete v příspěvku nazvaném Pomalost dění a intenzita prožitku.

V Občasníku najdete postavičky z Večerníků, který právě počátkem školního roku před 40 lety zahájil své pravidelné vysílání. Tyto půvabné kresbičky vytvořily naše děti. V Kalendáriu jsme také vzpomenuli dvou výročí vzpour na Hukvaldském panství. Možná vás bude zajímat, co nového je v Ostravské zoo.

Redakce

Správa obce

14. jednání zastupitelstva obce

Konalo se 18. srpna v sále školy Leoše Janáčka. Přítomno bylo 14 zastupitelů, omluvena byla paní Hložánková.

Starostou předložený návrh programu po připomínce i zodpovězených dotazech byl schválen. Po konstatování, že

minulé jednání neuložilo žádné úkoly, přednesl starosta zprávu o činnosti rady obce za období od 19. 5. do 9. 8. Zastupitelé se v rozpravě vyjadřovali k některým usnesením z jednání rady obce. Na dotazy, které se týkaly uzavření smlouvy o partnerství s Moravskoslezským krajem na rekonstrukci hradu, uzavření smlouvy s firmou MIRAMO, zamítnutí žádosti provozovatele asitenčních služeb, podnětu občana, bylo odpovězeno a zastupitelstvo zprávu o činnosti rady obce vzalo na vědomí.

Jednání pokračovalo schválením projednání a schválení rozpočtového opatření č. 2/2005. V diskuzi byl podán návrh na navýšení výdajů o dotaci pro TJ Sokol ve výši 40 000 Kč. O tomto návrhu bylo zvlášť hlasováno a byl schválen. Pak zastupitelé hlasovali o návrhu rozpočtového opatření jako celku, ten nebyl schválen. Po upozornění paní Škorvánkové, že návrh rozpočtového opatření obsahuje změny týkající se financování investičních akcí, a po rozpravě bylo znovu hlasováno a návrh byl se změnou o navýšení financí pro TJ Sokol přijat.

Návrh změny územního plánu, kterým se v dalším jednání zastupitelé zabývali, se týkal parcely č. 309/1 na k. ú. Sklenov. Ta je v původním dokumentu zařazena do systému ekologické stability krajiny, to znamená, že se zde nepřipouští nová výstavba. Na uvedené parcele byly v minulosti postaveny stavby bez stavebního povolení a vlastník, Lesy ČR, Lesní správa Frenštát pod Radhoštěm, je chce rekonstruovat pro využití v cestovním ruchu, proto rada obce zastupitelům doporučila žádost schválit. Byla všemi hlasy schválena. Další žádost o změnu územního plánu se týkala zařazení pozemků parc. č. 85/1 a 85/2, dále pak pozemků 1742 a pozemků parc.č. ve zjednodušené evidenci 1716, 1722 a 1739 do zóny umožňující výstavbu fotovoltaické elektrárny. I tento návrh byl schválen.

Návrh na doplnění změny č. 3 územního plánu obce Hukvaldy, který podalo Občanské sdružení Rychaltice v tomto znění:

„Nové objekty zařízení výroby a technické vybavenosti nesmí mít hygienicky závadný provoz co se týče znečištění ovzduší, hluku a zápachu pro zabezpečení zdravých životních podmínek v navazující obytné zástavbě“, vyvolal diskuzi, z níž vzešel druhý návrh na usnesení, který byl návrhem rady obce:

„Nové objekty zařízení výroby a technické vybavenosti nesmí mít hygienicky závadný provoz.“ O obou návrzích bylo postupně hlasováno a byl schválen návrh v kratším znění, který je obecnější.

Dále byl schválen Dodatek č. 3 ke zřizovací listině Základní školy Leoše Janáčka, který byl podán v souvislosti se změnou zákona o školství.

Dalším bodem programu bylo projednání a schválení rozpočtového opatření č. 2/2005. V diskuzi byl podán návrh na navýšení výdajů o dotaci pro TJ Sokol ve výši 40 000 Kč. O tomto návrhu bylo zvlášť hlasováno a byl schválen. Pak zastupitelé hlasovali o návrhu rozpočtového opatření jako celku, ten nebyl schválen. Po upozornění paní Škorvánkové, že návrh rozpočtového opatření obsahuje změny týkající se financování investičních akcí, a po rozpravě bylo znovu hlasováno a návrh byl se změnou o navýšení financí pro TJ Sokol přijat.

Pak zastupitelé schválili smlouvu o partnerství s Městem Příbor, v níž jde o spolupráci na projektech Centrum Sigmunda Freuda a projektu propagace obce Hukvaldy v rámci grantového schématu Jednotný komunikační styl. Uzávěření smlouvy nebude mít finanční dopad. Zastupitelstvo uzavření smlouvy schválilo a zároveň pověřilo starostu podpisem smlouvy.

Dále bylo jednáno o zachování hrobu rodičů Leoše Janáčka na hukvaldském hřbitově. Nadace Leoše Janáčka Brno předložila obci návrh dohody, která zajistí bezplatné zachování zmíněného hrobu. Zastupitelstvo obce schválilo zachování hrobu jako významného.

V diskuzi, dalším bodě programu, zazněly dotazy, připomínky, kritika. Například pan ing. Žáček kritizoval skladbu programu obecní televize.

Pan Petr přednesl obsáhlou kritiku práce starosty, mimo jiné nečinnosti ve věci přístavby kravína v Rychalticích.

Paní Michnová vyslovila nespokojenost s údržbou zelených ploch, hlavně v vialduktu v Rychalticích, které nejsou pokoseny, a také kritikou, že starosta nehájí zájmy občanů v případě dostavby kravína. Ke kritice údržby veřejných prostranství uvedl pan Jiří Matula, že jsou občané, kteří bez nároku na náhradu pečují o prostranství ve svém okolí, například u sochy sv. Jana Nepomuckého u lávky přes Ondřejnici.

S kritikou hospodaření v obecním lese vystoupil jako občan i jako odborník na lesní hospodářství pan Koutný. Návrh k tomuto problému podal pan Petr. Požadoval, aby rada zajistila inventuru vytěžené dřevní hmoty a prověřila výdaje na les, návrh nebyl schválen. Dále se dotázal, zda je plněn splátkový kalendář dluhu vzniklého při hospodaření v lese.

Kritika pana ing. Petratura se týkala toho, že mu nebylo písemně odpovězeno na jeho dotaz vznesený na minulém jednání (byl zodpovězen ústně) a opětovně kritizoval Hukvaldský občasník; v minulém čísle nebylo zveřejněno usnesení z květnového jednání zastupitelstva obce. Pan ing. Petratur znovu připomněl neuveřejnění jeho článku v čísle 2/2005. Vysvětlení, kterého se mu v této věci dostalo na minulém jednání, považuje za nedostatečné, proto požádal o písemnou odpověď radu obce. Ta řídí redakční radu, která o neuveřejnění článku rozhodla.

Další připomínky se týkaly postoje rady k otázce dostavby kravína v Rychalticích. Zde byl opět kritizován pan starosta za to, že nehájí v této věci zájmy občanů. Pan starosta zdůraznil, že Obec Hukvaldy výstavbu nepovolila, pouze se vyjadřovala v přípravném jednání ve věci posuzování vlivů na životní prostředí. O tom, jaký bude dopad na životní prostředí, rozhodne Krajský úřad MS kraje.

Nebyl schválen návrh paní Kornetové, aby kontrolnímu a finančnímu výboru bylo uloženo provést kontrolu hospodaření v obecním lese ani návrh pana ing. Žáčka, aby v obecní televizi byly jednou za měsíc zveřejňovány zprávy o investičních akcích v obci. Zastupitelé schválili návrh pana ing. Bujnocha, aby do příštího jednání zastupitelstva byla vyhodnocena činnost komisí rady obce za 1. pololetí roku 2005. Pan ing. Žáček citoval z č. 5/1994 Hukvaldského občasníku článek ODS s tím, co z toho bylo splněno. Další diskuzní příspěvky se týkaly vysvětlení některých připomínek a zodpovězení dotazů.

Zastupitelstvo v závěru schválilo návrh usnesení.

Podle zápisu zpracovala Karla Klečková

Přehled přijatých usnesení ze 14. zasedání zastupitelstva obce Hukvaldy dne 18. 8. 2005

14/207

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** program jednání 14. zasedání zastupitelstva obce Hukvaldy v tomto znění:

1. Kontrola usnesení.
2. Zpráva o činnosti rady obce Hukvaldy za období od 19. 5. 2005 do 9. 8. 2005.
3. Prodeje a přijetí daru nemovitostí.
4. Změna územního plánu obce Hukvaldy č. 4.
5. Změna regulativů územního rozvoje obce Hukvaldy.
6. Dodatek č. 3 ke zřizovací listině příspěvkové organizace ZŠ L. Janáčka Hukvaldy.
7. Rozpočtové změny č. 2/2005.
8. Smlouva o partnerství s Městem Příbor.
9. Záměr zachování hrobu rodičů L. Janáčka na Hukvaldech.
10. Diskuse. 11:03

14/208

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **bere na vědomí** zprávu o činnosti rady obce Hukvaldy v období od 19. 5. 2005 do 9. 8. 2005. 14:00

14/209

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** prodej pozemku parc. č. 401/5 o výměře 10 m² ostatní plocha, jiná plocha za 15 Kč/m² na k. ú. Rychaltice Vlastimilu Kre-

stovi, Hukvaldy, část Rychaltice 2. Cena celkem činí 150 Kč.

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** přijetí daru od Ivany Ševčíkové, Hukvaldy, část Rychaltice 211 — jedná se o díl „e“ pozemku 402/1 zahrada o výměře 63 m² a díl „f“ pozemku p. č. 402/1 zahrada o výměře 21 m² — vše na k. ú. Rychaltice.

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** koupí pozemků od Vlastimila Kresty, Hukvaldy, část Rychaltice 2. Jedná se o tyto pozemky na k. ú. Rychaltice.

Díl „a“ pozemku parc. č. 384/2
orná o výměře 189 m² za 3,50 Kč/m²
Díl „b“ pozemku parc. č. 393/1
orná o výměře 43 m² za 3,50 Kč/m²
Díl „g“ pozemku parc. č. 402/2
orná o výměře 14 m² za 3,50 Kč/m²
Díl „c“ pozemku parc. č. 395/1
zahrada o výměře 2m² za 15 Kč/m²
Díl „h“ pozemku 1584/1 ve zjednodušené evidenci, ostatní plocha komunikace o výměře 475 m² za 15 Kč/m². Celkem za 8 493 Kč.

Náklady související s převodem těchto nemovitostí ponese Obec Hukvaldy 14:0:0

14/210

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** dle zákona 50/1976 Sb; o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, § 31 odst. 2, pořízení změny č. 4 územního plánu obce Hukvaldy pro požadavek LČR s.p. Frenštát pod Radhoštěm, týkající se zařazení parcely 309/1 k. ú. Sklenov do zóny umožňující legalizaci stávajících objektů. 14:0:0

14/211

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** dle zákona 50/1976 Sb; o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, § 31 odst. 2, pořízení změny č. 4 pro požadavek p. Stanislava Pavelce, Horní Jasénka 103, týkající se zařazení parcel č. 85/1, 85/2, 1742 k. ú. Rychaltice a pozemků ve zjednodušené evidenci č. 1716, 1722 a 1739 k. ú. Rychaltice

do zóny umožňující výstavbu fotovoltaické elektrárny. 10:1:3

14/212

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** doplnění regulativů územního rozvoje obce Hukvaldy v rámci projednávání změny č. 3 územního plánu ve znění:

„Nové objekty zařízení výroby a technické vybavenosti nesmí mít hygienický závažný provoz“. 9:1:4

14/213

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** Dodatek č. 3 ke Zřizovací listině Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy, okres Frýdek-Místek, příspěvková organizace s účinností od 1. 9. 2005 11:2:1

14/214

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** návrh rozpočtových změn č. 2/2005.

Rozpočet obce Hukvaldy činí na straně příjmu 21 606,5 tis Kč a na straně výdajů 24 306,5 tis Kč. 13:0:1

14/215

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** uzavření smlouvy o partnerství mezi Obcí Hukvaldy a Městem Příbor o vzájemné spolupráci při přípravě a realizaci projektů v rámci SROPu „Centrum Sigmunda Freuda — obnova rodného domu a doprovodná infrastruktura cestovní ruchu“ a „Propagace obce Hukvaldy“ (Jednotný komunikační styl).

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **pověřuje** starostu obce Hukvaldy podpisem této smlouvy. 14:0:0

14/216

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **souhlasí** se zachováním hrobu rodičů Leoše Janáčka na hukvaldském hřbitově a s prováděním trvalé péče o tento významný hrob na náklady obce Hukvaldy. 11:0:3

14/217

Zastupitelstvo obce Hukvaldy ukládá radě obce Hukvaldy provést vyhodnocení činnosti komisí rady obce za I. pololetí 2005. Z: rada obce, T: 30. 9. 2005 8:0:6

PROJEDNÁNO BEZ PŘIJATÉHO USNESENÍ

— Zastupitelstvo obce Hukvaldy schvaluje doplnění regulativů územního rozvoje obce Hukvaldy v rámci projednávání změny č. 3 územního plánu ve znění:

„Nové objekty zařízení výroby a technické vybavenosti nesmí mít hygienicky závadný provoz co se týče znečištění ovzduší, hluku a zápachu pro zabezpečení zdravých životních podmínek v navazující obytné zástavbě“. 5:5:4

— Zastupitelstvo obce Hukvaldy schvaluje návrh rozpočtových změn č. 2/2005. Rozpočet obce Hukvaldy činí na straně příjmu 21 506,5 tis. Kč a na straně výdajů 24 206,5 tis. Kč. 7:2:5

— Zastupitelstvo obce Hukvaldy ukládá radě obce Hukvaldy provést inventuru

vytěžené dřevní hmoty v obecním lese k 31. 8. 2005 a zkontrolovat pěstební náklady k 31. 8. 2005. Termín předložení zprávy — příští zastupitelstvo obce Hukvaldy. 6:0:7

— Zastupitelstvo obce Hukvaldy ukládá místostarostovi podávat aktuální informace o momentálně realizovaných investičních akcích v obci prostřednictvím kabelové televize a internetu jednou měsíčně. 7:1:6

— Zastupitelstvo obce Hukvaldy ukládá finančnímu a kontrolnímu výboru provést kontrolu těžby a pěstební činnosti vč. vyúčtování v obecním lese za období 1. 1. 2005 — 31. 12. 2005. T: 31. 1. 2006. 7:2:4

V Hukvaldech 19. 08. 2005

Ing. Ladislav Foldyna
místostarosta

Petr Sobotík
starosta

Jak jsme na tom s údržbou obecního majetku a investicemi

Vážení občané.

Od posledního vydání občasníku uplynuly již dva měsíce a já vám předkládám zprávu o údržbě majetku a investičních akcích za toto období.

Na úseku sběru domovního odpadu došlo od července 2005 ke změně termínu svozu popelnic, pytlů s plasty a skla. Tyto odpady se vyvážejí jednou měsíčně, a to v přesně daných termínech. Ráno probíhá odvoz popelnic na místní skládku a odpoledne se sbírají pytle s plasty. Mnozí občané mi volali a upozorňovali na tu skutečnost, že se odpad a plasty sbírají dohromady. Chci všechny naše občany ubezpečit, že to není, jak se to na první pohled jeví. Pracovníci sběrného

vozu při svozu popelnic ve slepých ulicích svázejí plastové pytle na okraje hlavní cesty a odpoledne při jejich sběru je odvevou na třídící linku do Studénky. Během dne se současně provádí sběr skla a jeho odvoz do kontejnerů na obecní skládku. Výsledkem je zlepšení prostředí v naší obci.

Velikým problémem bylo udržení pořádku na chatovišti. Po jarní schůzce s chataři byly přes léto přidány do této lokality kontejnery na odpad a dva VKK kontejnery. U lyžařského vleku byly zlikvidovány černé skládky odpadu a suchých větví. Po těchto opatřeních došlo i zde ke zlepšení životního prostředí.

Pro informaci našich občanů uvádím, že termín sběru nebezpečného a objemného odpadu je se stanoven **na sobotu 1. 10. 2005** dle stanoveného časového harmonogramu.

Nakládání s odpady a odpadními vodami je v naší obci velice pozorně monitorováno dohledovými orgány státní správy

— ČIŽP Ostrava. Dne 4. 8. 2005 byla provedena kontrola nakládání s odpady na skládce, kterou provozuje obec Hukvaldy. Po předložení všech požadovaných podkladů a provedené fyzické kontrole vlastní skládky bylo konstatováno: „**Nebyly zjištěny nedostatky**“.

Další inspekce životního prostředí je nahlášena na konec září, kdy bude provedena kontrola v oblasti: — Jak je nakládáno s odpadními vodami od organizací a občanů v naší obci. Zde chci připomenout pravidelné vybírání septiků u rodinných domků, jejich možné přeplnění výrazně zhoršuje životní prostředí v naší obci.

Byly opraveny a vyměněny dopravní značky, které jsou v naší obci. Mnoho našich občanů požaduje změny v dopravním značení. Do konce roku 2005 se bude sestavovat návrh rozpočtu obce na rok 2006 a do té doby je třeba písemně předložit na OÚ své požadavky, aby se následně mohly projednat s odborem dopravy a dopravním inspektorátem. Po odsouhlasení těmito správními orgány a podle finančních možností obce bude možno přistoupit k realizaci těchto požadavků. Zde se chci zmínit o **vandalském**

poškození značení v naší obci a vždy se nepodaří viníky vypátrat a náležitě potrestat.

Jak to vypadá na úseku investic? Byl dokončen obecní integrovaný informační systém (OIIS) — kabelová televize. Součástí této stavby jsou primární i terciální sítě, hlavní stanice. Celkové náklady na tuto stavbu činily 3 644 tis. Kč. Stavba byla dokončena 10. 6. 2005. Posunutí termínu dokončení stavby způsobila opožděná výměna čtyř dřevěných podpěrných sloupů NN na chatovišti. V současné době je připojeno na kabelovou televizi 133 účastníků, což je 24 % z celkového počtu domácností.

Další velkou investicí byla výstavba internetu v naší obci. Realizace tohoto projektu stála 2 mil. 193 tis. Kč. Z toho příspěvek ze strukturálních a národních fondů činil 89 % celkových nákladů, tj. 1 952 tis. Kč. Obec ze svého rozpočtu doplatila 241 tis. Kč., což je 11 % celkových nákladů. Výstavba této liniové stavby probíhala od 2. 4. 2005 do 30. 6. 2005. Součástí díla je ISP uzel, Infokanál, tele-text, 3 kiosky vnitřní, 1 kiosk venkovní, technologie infocentra (MAVIS — prohlížeč katastru nemovitostí), PC s připojením na internet, rozhlas propojený s infokanálem, varovný systém obyvatelstva napojený na IZS Ostrava. V současné době je evidováno 62 přihlášek na inter-

net a z toho je 58 připojených účastníků. O připojování a zajištění provozu internetu se stará p. Petr Domčík. V případě poruchy příjmu internetu volejte jemu na číslo: 603 529 872.

Investicí, která se v současné době realizuje, je Vodovodní řád Podlesí — Podhoří. Celkové náklady stavby činí 2 377 tis. Kč. Na tuto akci obec obdržela dotaci od kraje ve výši 75 % celkových nákladů, tj. 1 783 tis. Kč. 25 % celkových nákladů, tj. 595 tis. Kč bylo rozděleno mezi žadatele o vodovodní přípojku. Délka vodovodního řádu činí celkem 1201 m. V současné době je realizováno cca 1000 m. Probíhá rekonstrukce přírodní vodoměrné šachtice, montáž armatur, připojení na vodovodní řád SMVaK. Na částečné pokrytí nákladů bylo rozesláno 92 obálek s dohodou o poskytnutí příspěvku. Z toho se jich vrátilo 40 a zapláceno bylo 29 příspěvků. Dokončení stavby a kolaudace

podle smlouvy o dílo s dodavatelem stavby je stanoveno do 15. 10. 2005. Poté bude dílo předáno SMVaK do provozování.

Velká investice která nás ještě v tomto roce čeká, je výstavba chodníku pro pěší v Dolním Sklenově. Celkové náklady na toto dílo činí 5 035 tis. Kč. Z fondu PHARE 2003/II obec obdrží 3 059 tis. Kč., tj. 75 % nákladů (bez DPH 19 %). Obec zaplatí ze svého rozpočtu celkem 1 976 tis. Kč. DPH po konečném vyúčtování obec dostane vrácenou zpět. Součástí projektu je chodník, jehož začátek bude na rozcestí pod Hukvaldy, povede po pravé straně komunikace ve směru na Rychaltice, zakončen bude u Sklenovského mostu a délka chodníku je 950 m. Dále je to autobusový přístřešek u ZŠ, autobusový zálav a přístřešek v Rychalticích „U dvora“. Výběrové řízení na dodavatele stavby se uskutečnilo 1. 8. 2005. O náročnosti výběrového řízení svědčí fakt, že bylo kontaktová-

no celkem osm firem, pět z nich si odebralo tendrovou zadávací dokumentaci a termínu uzávěrky se zúčastnily pouze dvě firmy. V současné době je smlouva s dodavatelem na připomínkovém řízení na IA CRR Praha a následně musí být potvrzena MMR. Předpokládaný termín začátku výstavby je říjen 2005 a termín ukončení stavby je červen 2006. Součástí výstavby chodníku pro pěší je přeložka tří sloupů nízkého napětí — u p. Pišteka, p. Hubeňáka a pana Jalůvky.

Do konce roku nás ještě čeká oprava hasičské zbrojnice na Hukvaldech. Celková částka na tuto opravu činí 386 tis. Kč. Z kraje obec obdržela na tuto opravu celkem 193 tis. Kč, tj. 50 % celkových nákladů. Jedná se zde o opravu hrázděného venkovního zdiva opravy krovu, stropu, vnitřní zateplení. Opravy dřevěných trámů tlakovou injektáží (pryskyřicí) provede specializovaná firma od 15. září 2005. Doba těchto prací bude cca 6—8 týdnů.

Ladislav Foldyna, místostarosta

řádcích, matrika doručí vyřízený občanský průkaz, aby převzetí mohl žadatel potvrdit.

K podání žádosti je nutno předložit jednu fotografii, která je předepsaného formátu a s aktuální podobou občana a starý občanský průkaz. Výměna se nezpouští.

Doporučujeme všem, kterých se letošní termín výměny občanského průkazu týká, aby podání žádosti neodkládali až na poslední chvíli. Předejdou tak případným potížím.

Marta Sobotíková, matrikářka

Zeptali jsme se za vás

CO BUDE NAMÍSTO BAČKORKY?

Jistě jste si všimli, že byl ukončen prodej obuvi v prodejně Bačkorka a že se v prostorách, kde se nacházela, něco děje.

Zeptali jsme se na to na obecním úřadě. Prostory po bývalé prodejně má pronajaty pan Šmíra, který v současné době dokončuje jejich úpravy. V patře bude malá expozice výrobků z cínu. V přízemí bude v jedné místnosti možno vidět nábytek architekta Dušana Jurkoviče a ve druhé bude malá prodejna.

HUKVALDSKÁ PEKÁRNA

V minulém občasníku jsme psali o nově otevřené pekárně na Hukvaldech. Mnohé návštěvníky Hukvald je vidět s balíčky voňavého pečiva, což by znamenalo, že je o ně zájem. Koláčky, velké koláče a preclíky jdou na odbyt. Kolikrát pekařky pečení stěží stíhají.

JAK FUNGUJE INFOCENTRUM V NOVÝCH PROSTORÁCH?

Podle vyjádření pracovnice „íčka“ paní Ludmily Čajánkové, je zvolené místo pro

Informace z obecního úřadu

Výměna občanských průkazů

Připomínáme povinnost výměny starých občanských průkazů, jejichž termín je stanoven do 31. 12. 2005. Jedná se o občanské průkazy typu „knížka“ a občanské průkazy typu „kartička“, které byly vydány do 31. 12. 1994. Týká se to i těch průkazů, které mají platnost bez omezení.

Žádost o nový občanský průkaz se podává na zdejším obecním úřadě na matrice. Upozorňujeme, že vzhledem ke 30 denní lhůtě pro vyřízení je nutno žádost podat nejpozději do 30. listopadu 2005. Žádost za osobu, která se z vážných zdravotních důvodů nemůže samotná dostavit na úřad, může podat i jiná osoba. Žádost musí být však podepsána žadatelem. V případech, uvedených v předchozích

informační centrum velmi vhodné. „Někteří návštěvníci chtějí zajít do rodného domu Leoše Janáčka, jiné zajímá galerie, obojí to spojí s tím, že se staví i v infocentru pro informace, pro propagační materiály. Když to srovnám s dobou, kdy jsem krátce byla v „infu“ v budově obecního úřadu, mohu říci, že návštěvníků hodně přibýlo, v některých dnech jich bylo až kolem stovky.“

Zeptali jsme se také na výstavu obrazů pana Josefa Veselého. Paní Čajánková nám řekla, že jedním z jejich úkolů je, aby v Infocentrum i galerii to žilo. Takže po první výstavě uměleckých fotografií se snažila zajistit výstavu další. Podařilo se jí ve spolupráci s ředitelem Domu umění v Ostravě představit návštěvníkům Hukvald dílo malíře Josefa Veselého.

Redakce

Z našich škol

Základní škola Leoše Janáčka Hukvaldy o prázdninách

V pátek 1. července 2005 byly zahájeny hlavní prázdniny. Děti i učitelé si začali užívat zaslouženého odpočinku. Budova školy se však neuzařela. V tentýž den byla škola pronajata pro dětský tábor Pionýrské skupiny ze Staříče a na parkovišti před sálem vyrostly stany. Jejich umístění poněkud komplikovalo parkování pro návštěvníky koncertu DAMA DAMA, Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy, který byl přesunut do sálu. Stejně i další koncert 9. 7. 2005 Jazz na hradě Hukvaldy byl z důvodu nepříznivého počasí proveden v sále. V pátek 15. 7. děti z tábora odjely. Škoda jen, že ne s právě nejlepšími vzpomínkami na místní mládež. Někdo bezohledně o půlnoci jezdil mezi stany na motorce a dvakrát jim byly stany v noci zbořeny. Od pondělí 18. 7. do středy 21. 7. byla škola pronajata k soustředění mladých florbalistů z Kopřivnice pod vedením pana Šlosara. V úterý 19. 7. proběhlo v sále projednávání záměru výstavby kravín v Rychalticích, které uspořádal Krajský úřad, odbor životního prostředí. Od 23. 7. do 30. 7. 2005 byla škola

opět pronajata na soustředění mladých florbalistů ze slovenské Nitry. V pondělí 1. 8. již nastoupil pan Sýkora se svým „týmem“, aby započal přípravu budovy na nový školní rok. V sobotu 6. 8. zažil společenský sál zatěžkávací zkoušku. Konal se koncert houslisty Pavla Šporcla, kterého se zúčastnilo více posluchačů než umožňuje kapacita sálu. Byl přítomen lékař, zdravotník i požární hlídka. Přes problémy jsme se snažili, aby se do sálu dostali všichni hudbymilovní návštěvníci. V pátek 12. 8. byl vzhledem k nepříznivé předpovědi počasí přesunut do sálu i závěrečný koncert festivalu: Leoš Janáček: Zápisník zmizelého. Účast byla samozřejmě menší, ale koncert se líbil, zvláště účastníkům zájezdu z Lotyšska. Ve čtvrtek 18. 8. 2005 se v sále konalo zasedání obecního zastupitelstva. V úterý 23. 8. odjelo 19 děvčat z kroužku mažoretok za doprovodu A. Tomšejové a L. Nevluďové na soustředění do rekreačního střediska Hadinka u Vítkova.

V pondělí 29. 8. 2005 nastoupili všichni učitelé, aby vše připravili na zahájení školního roku 2005/2006.

Slavnostní zahájení školního roku 2005/2006 se uskuteční ve čtvrtek 1. 9. 2005 v 8.00 hod. před budovou školy.

**Školní rok 2005/2006
v Základní škole a Mateřské škole Leoše Janáčka
Hukvaldy, příspěvkové
organizaci.**

Takový bude od 1. 9. 2005 nový název školy, který schválilo obecní zastupitelstvo na svém zasedání 18. 8. 2005. Ke změně názvu muselo dojít v souladu se zákonem 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

Od 1. 9. 2005 nedojde k žádným změnám ve složení pedagogického sboru školy. V mateřské škole, vzhledem k nižšímu počtu zapsaných dětí, došlo ke snížení úvazků. Z tohoto důvodu byl rozváznán pracovní poměr s paní učitelkou Petrou Zemanovou. K několika změnám došlo u správních zaměstnanců. Ze zdravotních důvodů byl rozváznán pracovní poměr s Marií Krcovou. Za ni nebude, vzhledem ke snižujícímu se počtu žáků a tedy množství finančních prostředků na mzdy, přidělených Krajským úřadem, nikdo nastupovat. Do důchodu odešla ze školní jídelny Anna Vargová. Na její místo nastoupí Pavla Odleváková. K jiným změnám v zaměstnancích školy by k 1. 9. 2005 dojít nemělo.

Organizace školního roku 2005/2006 v základních, středních a speciálních školách

Období školního vyučování ve školním roce 2005/2006 začne ve čtvrtek 1. září 2005. Vyučování bude v prvním pololetí ukončeno v úterý 31. ledna 2006. Období školního vyučování ve 2. pololetí bude ukončeno v pátek 30. června 2006.

Podzimní prázdniny připadnou na středu 26. října a čtvrtek 27. října. V době podzimních prázdnin se téměř všichni zaměstnanci školy zúčastní, jako každoročně, oblíbeného několikadenního pobytu na horách za účelem stmelování kolektivu. Děkuji rodičům dětí z mateřské školy za pochopení, že bývá v tyto dny uzavřena mateřská škola.

Vánoční prázdniny budou zahájeny v pátek 23. prosince 2005 a skončí v pondělí 2. ledna 2006. Vyučování začne v úterý 3. ledna 2006.

Jednodenní pololetní prázdniny připadnou na pátek 3. února 2006.

Jarní prázdniny pro okres Frýdek-Místek jsou stanoveny v týdnu 13. 2. — 19. 2. 2006.

Velikonoční prázdniny připadnou na čtvrtek 13. dubna a pátek 14. dubna 2006.

Hlavní prázdniny budou trvat od soboty 1. července 2006 do pátku 1. září 2006.

Období školního vyučování ve školním roce 2006/2007 začne v pondělí 4. září 2006.

V první polovině září se uskuteční, v souladu se zákonem 561/2004 Sb., volba členů školské rady (dříve rada školy), která je povinný orgán zřizovatele. Budou v ní zastoupeni 3 členové zvolení z řad rodičů, 3 členové zvolení za zřizovatele a 3 za pedagogické pracovníky. Řádné uskutečnění voleb v souladu s volebním řádem zajišťuje ředitel školy.

Ve čtvrtek 22. 9. 2005 se v 17.00 hod. bude konat každoroční schůzka rodičů v sále školy, kde budou sděleny základní informace vyplývající z množství nových školských předpisů, vydaných od 1. 1. 2005, v souvislosti s novým školským zákonem, předán Zpravodaj na školní rok 2005/2006 s plánem práce a zodpovězení případné dotazy.

Informace o dění ve škole budou pravidelně zveřejňovány na stránkách školy www.zshukvaldy.cz. Také bude odpovídáno na dotazy, připomínky, případně zde mohou psát návštěvníci stránek různé náměty či připomínky. Budu doufat, že korektně.

Zda bude školní rok 2005/2006 rokem pracovní úspěšným, nezáleží jenom na učitelích a ostatních pracovnících školy, ale na všech, kteří mají se školou co do činění.

Dítě vychovávat v člověka je tvrdá úloha a velká věc. E. Šoltésová

Mgr. Alena Lérová, ředitelka školy

Ze života farníků

Pomalost dění a intenzita prožitku

Pod tímto pojmem si může představit každý něco jiného, podle toho, co třeba v poslední době prožil. Například člověku, který si zlomí nohu, se veškeré dění kolem něj zpomalí, jakoby trochu pozastaví a ten dotyčný má pak spoustu času na přemýšlení, čtení, hodnocení a tak dále.

Ráda bych se s vámi podělila o svou poslední zkušenost. Pár nadšenců z naší farnosti se někdy v červnu rozhodlo, že se vydají na pouť na sv. Hostýn. Objevily se tři možnosti a každý si našel tu svou — ti nejjudatnější, kteří si chtěli pouť prožít co nejintenzivněji, vyrazili pěšky již ve čtvrtek 4. srpna a po turistických stezkách ušli za dva a půl dne 75 kilometrů až do cíle. Další skupina vyšla za nimi v pátek z Valašského Meziříčí — trasa dlouhá asi 36 kilometrů. Třetí výprava vyjela v sobotu ráno z Rychaltic a dorazila autobusem na Hostýn jako první.

Když se sejde pěkná parta, je to velice příjemné — jak cesta, tak společná svačinka u čaje nebo společné posezení u večere s výbornou domácí zelňačkou. Servis a veškerá péče o nás byla dokonalá. A jak to u každé pouti bývá, nechyběla ani společná modlitba, mše svatá, večer-

ní chvíle ticha a usebrání. Znamenalo to pro nás nejen vzájemné sblížení, ale i osvěžení na těle i duši.

Na pěší pouť nás vyrazilo 15 a zpátky z Hostýna nás přijely dva plné autobusy. Jen co jsme se vrátili domů, přišla bouřka s velkým lijákem a my jsme mohli opět žasnout, jak je o nás postaráno. Nechtělo se nám ani věřit, že to byly jenom dva dny. Museli jsme uznat, že to byly opravdu nádherné a intenzivně prožité dlouhé dva dny. Už se těším, až mi přijde do práce z Moravskoslezského kraje dotazník, jak zatrhnu mimo jiného dění v obci políčko „církevní turistika“ — tak se tomu dnes říká — a napíšu Pouť na Hostýn.

Ludmila Čajánková

Minulost a přítomnost

Zástavba v Dolním Sklenově — dokončení

Číslo 119 — tímto číslem byla nejdříve v roce 1964 označena chata pana Vladimíra Laníka. V roce 1980 bylo po kolau-

daci přiděleno novostavbě rodinného domku manželů Kosových. Domek byl postaven na pozemku patřícím k čp. 13.

Číslo 120 — rodinný domek byl postaven v roce 1978 manžely Václavem a Danou Kročovými, a to na pozemku patřícím k původnímu čp. 47, dnes po rekolaudaci na rekreační chalupu s evidenčním číslem 098.

Číslo 121 — domek byl kolaudován v roce 1985. Na místě původního čp. 45, který byl zbourán v roce 1973, ho vybudovali manželé Sasovi.

Číslo 122 — toto číslo popisné bylo přiděleno druhé části domku čp. 67, který byl po rekonstrukci rozdělen na dvě popisná čísla. Patří rodině Kociánových.

Číslo 123 — domek byl postaven v roce 1984 manžely Aloisem a Libuší Jančovými, a to na pozemku od zemědělské usedlosti čp. 1.

Číslo 124 — bylo přiděleno po kolaudaci rodinnému domku Františka Hřčka mladšího, který byl postaven na pozemku dřívější zemědělské usedlosti čp. 22. Číslo popisné 22 bylo přiděleno po stavebním rozdělení druhé části domku čp. 61.

Číslo 125 — domek byl postaven v roce 1985 na zahradě domku čp. 87 manžely Jiřím a Soňou Čajánkovými.

Číslo 126 — rodinný domek byl postaven v roce 1986 na pozemku bývalého MNV (dříve patřil Ludvíku Jungovi, k čp. 16) manžely Janem a Jarmilou Pištekovými.

Číslo 127 — domek byl postaven v roce 1988 manžely Jalůvkovými, a to na pozemku, který dříve patřil k čp. 19.

Číslo 128 — domek postavil v roce 1987 Oldřich Jalůvka rovněž na pozemku od čp. 19.

Číslo 129 — domek byl postaven v roce 1988 na zahradě u domu 87 manžely Miroslavem a Milenou Čajánkovými.

Číslo 130 — bylo dáno v roce 1986 po přestavbě a stavebním rozdělení domu čp. 51 jeho druhé části, kterou vlastní manželé Červenkoví.

Číslo 131 — bylo přiděleno v roce 1989 rodinnému domu manželů Vladimíra a Valerie Holubových. Byl postaven na pozemku od čp. 18.

Číslo 132 — rodinný domek postavili v roce 1988 na pozemku od čp. 40 manželé Miloš a Milena Hubeňákoví. Dříve tímto číslem byla označena chata s nynějším evidenčním č. 024.

Číslo 133 — rodinný domek byl postaven v roce 1989 na zahradě domu čp. 74

manžely Josefem a Annou Jalůvkovými. Původně byla tímto číslem označena chata s dnešním evidenčním č. 025.

Číslo 134 — toto popisné číslo bylo dáno v roce 1990 novostavbě rodinného domku Jiřího Hřčka. Byl vybudován na pozemku dřívější zemědělské usedlosti čp. 22 (zčásti v místech bývalé stodoly). Číslo 22 bylo již v roce 1960 přiděleno jinému objektu (viz čp 124).

Číslo 135 — bylo přiděleno bývalé ubytovně Agrostavu, nyní bistro. Od Agrostavu ji pro zřízení bistra a ubytovny počátkem 90. let min. století koupil Ivo Riegel. Nyní je vlastníkem firma z Kopřivnice. Ubytovna byla postavena na pozemku dříve patřícím Ludvíku Jungovi.

Číslo 136 — bylo dáno v roce 1994 druhé části stavebně rozděleného domu čp. 52.

Číslo 137 — bylo dáno v roce 1997 novostavbě rodinného domku, který byl postaven manžely Jaroslavem a Martou Richtrovými na pozemku koupeném od vlastníka čp. 3.

Číslo 138 — bylo dáno v roce 1999 novostavbě rodinného domku manželů Víta a Marie Elbelových. Domek byl postaven zčásti na pozemku od čp. 113. Dříve byla číslem 138 v roce 1966 označena chata Evžena Šibla s nynějším evidenčním číslem 030.

Číslo 139 — bylo dáno novostavbě rodinného domku manželů Přemysla a Jitky Markových vybudovaného na pozemku od čp. 1.

Číslo 140 — bylo přiděleno domu s pečovatelskou službou, který byl zřízen z panelového skeletu plánované mateřské školy u budovy základní školy. DPS byl dokončen v roce 2002. Pozemky, na nichž se objekt nachází, byly vykoupny jednak v souvislosti se stavbou budov základní školy, zbytek při uvažované stavbě mateřské školy.

Číslo 141 — byl jím očíslován rodinný domek, který byl postaven na pozemku od čp. 2 Jiřím Konečným. Jeho stavba trvala dosti dlouho. Kolaudován byl v roce 2003.

Číslo 142 — rodinný domek postavený na pozemku koupeném od vlastníků čp. 27 vybudoval v roce 2004 Radomír Červenka. V roce 1966 byla jím označena chata pana Stanovského s nynějším evidenčním číslem 034.

Číslo 143 — toto číslo popisné bylo přiděleno bývalé klubovně SSM (Svaz socialistické mládeže). Původně to byla drůbežárna JZD, která byla postavena na pozemku Ludvíka Junga. V současné době slouží objekt k ubytování. V roce 1968 bylo toto číslo přiděleno chatě pana Damce, nyní má evidenční číslo 035.

Číslo 144 — toto číslo popisné bylo přiděleno novostavbě rodinného domku postaveného v roce 2002 manžely Martinem a Šárkou Dryjákovými na pozemku od čp. 62.

Číslo 145 — domek postavili v roce 2004 na pozemku od čp. 75 manželé Matějčín.

Číslo 146 — bylo dáno v roce 2003 novostavbě rodinného domku manželů Tomáše a Moniky Sasínových. Byl postaven na pozemku, který dříve patřil k čp. 1.

Číslo 147 — domek postavený v roce 2005 manžely Richtrovými (vedle čp. 137) na pozemku patřícím dříve k číslu 3.

Číslo 148 — tímto popisným číslem byla označena po přestavbě na rodinný domek původní hospodářská budova manželů Branichových. Nachází se vlevo u silnice na Kozlovici před karosárnou. Domek je umístěn na pozemku od čp. 74.

Číslo 149 — je rezervováno pro novostavbu rodinného domku na pozemku od čp. 1

Číslo 150 — novostavba rodinného domku z roku 200, kterou na pozemku od čp. 1 postavil ing. Jiří Merta.

Karla Klečková

Poznávání okolí

V našem regionu je mnoho přírodních krás a zajímavostí. Jednu z nich jsme se rozhodli navštívit a blíže se s ní seznámit.

Objednali jsme si autobus u dopravce pana Hlawiczky z Vendryně. Dne 23. 6. 2005 jsme uskutečnili zájezd na Hukvaldy. Po příjezdu na místo nás přivítala místní občanka paní Hrabovská, pracovnice tamní knihovny, a vydala se s námi na procházku k hradu. Během zastávek nás seznámila s historií obce Hukvaldy — rodištěm hudebního skladatele Leoše Janáčka. I když mezi námi bylo několik nevidomých, při vyprávění jsme si mohli udělat vlastní obraz krajiny. Zavítali jsme do obory, která je chráněnou oblastí známou chovem daňků, muflonů a vzácného ptactva. Prošli jsme kolem letního amfiteátru k bronzové soše Lišky Bystroušky, která připomíná hukvaldskou premiéru opery Liška Bystrouška v roce 1959. Každoročně se zde začátkem čer-

vence konají slavnosti Janáčkovy Hukvaldy.

Náročný výstup na hrad Hukvaldy nás odměnil krásným výhledem do okolí a pak prohlídkou hradu. Hrad Hukvaldy byl postaven ve 13. století a sloužil jako obrana kupecké stezky. Od 14. století ho vlastnilo olomoucké biskupství. Hrad sloužil vlastně jako finanční úřad pro výběr daní od poddaných. Má strategickou polohu a nikdy nebyl dobyt. V 18. století byl zničen požárem a již nebyl nikdy obnoven. Zůstal zříceninou a výletním místem.

Na zpáteční cestě z hradu jsme se zastavili v muzeu Leoše Janáčka. Tamní správce muzea nás seznámil s životem a dílem tohoto umělce, také jsme si prohlédli jeho pracovnu s původním nábytkem. Muzeum má též zařízení pro poslouchovou místnost pro milovníky vážné hudby. Správce pečuje i okolní zahradu, za kterou získal náš obdiv.

Po náročné procházce všichni už toužili po odpočinku v místní restauraci Pod hradem. Následoval dobrý oběd a tradiční chutné koláčky od naší paní Šulákové.

Navíc byla zajištěna i příjemná hudba dvou frýdeckých muzikantů, která nás nenechala dlouho v klidu. Pan Michna a pan Klimek nám hráli na trubku a klávesy naše oblíbené písně k poslechu, k tanci i ke zpěvu. Velmi rychle jsme zapomněli na únavu i zdravotní postižení.

Příjemně prožitý den za krásného počasí nám dlouho zůstane ve vzpomínkách. Zájezd připravil František Martyněk, člen SONS Třinec, s dcerou.

Lenka Mlčochová

Kultura

Rodinné cifry

Uběhlo již osmdesát let od doby, kdy se poprvé pro veřejnost otevřely brány Valašského muzea v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm. Stalo se tak při příležitosti prvního ročníku folklorního festivalu Valašský rok, který byl prvním festivalem probíhajícím v nově otevřeném muzeu (1925). Tím byla završena mnohaletá snaha bratří Bohumíra a Aloise Jaroňkových, původem z Malenovic u Zlína, v jejichž myslích se tato bezesporu ušlechtilá myšlenka zrodila. A jak už v lidském společenství bývá milým zvykem, osmdesátiny se slaví hezky zvesela a bujaře. Nejinak tomu bylo i v muzeu v Rožnově. Po celou sezónu probíhaly oslavné pořady, připomínající vše podstatné a zajímavé z historie muzea. Největší oslavy však proběhly v rámci letošního mezinárodního folklorního festivalu Rožnovské slavnosti (1. až 3. července). Tři dny a dvě noci to v muzeu jen vřelo. Běžel pořad za pořadem, vystoupení za vystoupením. Jedním z klenotnicových pořadů sobotního večera se staly i „Rodinné cifry“, připravené redaktorem Českého rozhlasu v Ostravě Zdeňkem Toflem. V něm se spolu se svými zpěváky představilo divá-

kům Dřevěného městečka pět rodinných muzik s bohatou rodovou a rodinnou tradicí. Do této pětky vybral autor pořadu rodinu Zetkových z Vídče, Kašparových ze Vsetína, Kotkových z Frýdlantu n. O., Štruncových z Rožnova p. R. a také rodinu naši — Jílkových z Hukvald—Rychaltic.

Po krátké rodinné poradě jsme se rozhodli tuto nabídku přijmout a to i přesto, že na rozdíl od ostatních vybraných muzikantských sestav nemáme typicky rodinnou kapelu, která spolu běžně hrává a vystupuje. Vy, kteří nás trochu znáte, možná víte, že členové naší rodiny v současnosti působí ve čtyřech různých cimbalových muzikách. Naši devítičlennou rodinnou sestavu doplnili ještě dva muzikanti z jiného hnízda — Petr Domčík a Jirka Kotek, za což jim moc děkuji. Společně jsme připravili a nazkoušeli pásmo „lehce erotických a žertovných“ hukvaldských lidových písní o lásce a namlouvání, které jsme pak před k prasknutí naplněným hledištěm divákům úspěšně prezentovali. Pro mne osobně to byl velice zvláštní a hluboký zážitek, hodně překračující obvyklou dimenzi běžného vystoupení. Stály jsme spolu na pódiu tři generace... a další dvě, které již tady mezi

námi nejsou, tam s námi byly také. Cítil jsem to... Již jsem přivkl různým vystoupením jak v Gajdušku, tak v jiných muzikách a souborech, kde jsem působil dlouhodobě či jako host. Nevím, jak je to u hráčů na elektrické nástroje, ale u akustických hudebních nástrojů nepoháněných elektrickou energií na sebe muzikanti navzájem velmi silně působí. Z muziky se tak stává homogenní organismus emocionálně a energeticky propojený, zpětně ovlivňující své jednotlivé členy. Ve „zdravé“ muzice se takto uzavírá pomyslný kruh (či spíš koule) a vše ostatní již probíhá pouze uvnitř tohoto geometricky vytýčeného prostoru. I když od našeho společného vystoupení uběhly téměř dva měsíce, pořád cítím tu zvláštní atmosféru tohoto „našeho rodinného prostoru.“ Je milé a příjemné dělat to, co děláte rádi, spolu se svými nejbližšími. Je to povznášející... a je to i poučné.

Dnes už si zase každý „hrajeme“ na svém písečku. Je to však píseček celistvější a soudržnější. Připomněli jsme si totiž naše společné kořeny, základy a vazby. Možná jsme si i o něco více uvědomili, odkud a kam jdeme...

Na závěr rád připojuji slova naší maminky Ivy Jílkové, jak nám je často říkávala: „*U nás doma se vždycky hodně hrálo a zpívalo. Láska k lidové písni se v naší rodině předává z generace na generaci — a to již nejméně pět pokolení. Rodiče mi dali do vínku krédo, které já předávám dál: Zpívej krásné lidové písně, zpívej je často a s láskou — zpívej je tak, aby je rády zpívaly i tvé děti.*“

Vladan Jílek

Více informací o pořadu „Rodinné cifry“ včetně podrobných charakteristik jednotlivých muzikantských rodů najdete na folklorních internetových stránkách www.FolklorWeb.cz v sekci Články (www.folklorweb.cz/clanky/20050621.php).

XII. ročník Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy

Redakce Hukvaldského občasníku požádala ředitelku festivalu paní Radmilu Kotterbovou o ohlédnutí za uplynulým letošním ročníkem. Paní Kotterbová připravila všem našim čtenářům milé překvapení. Požádala herce pana Alfreda Strejčka, aby se s námi podělil o své pocity z festivalu. Není třeba dalších slov.

Vážená paní ředitelko,
posílám několik řádků, ve kterých bych rád vyjádřil své pocity a zážitky z letošního setkání na Hukvaldech.

Měl jsem možnost již podruhé vystoupit na festivalu Janáčkovy Hukvaldy a byl jsem znovu stržen atmosférou místa i posluchačským zájmem a přijetím. Poprvé jsem zde vystoupil společně s Jitkou Molavcovou a přáteli z Hradišťanu před sedmi lety ve středověkém dialogu s ná-

zvem Oráč a smrt. Hráli jsme v prostorách hradního amfiteátru a nadčasový text souzněl s celou tou nádhernou přírodní scénérií. Do dnešního dne si pamatuji každý detail představení včetně kroužících ptáků na stíhající se obloze. Historická spřízněnost textu a hradních prostor vydala jedinečné svědectví. Letošní setkání s Janáčkovou hudbou a jeho dopisy, které zněly společně s dopisy Kamily Stösslové v hradní kapli, mělo opět pečeť zázraku. Vroucnost Janáčkovy hudby a její kongeniální interpretace Janáčkovým kvartetem vháněla slzy do očí. Genius loci místa a posluchači, pro něž je radost vystupovat, opět přinesli zážitek, na který se nezapomíná. K tomu pozorní a milí organizátoři, kterým chci jménem Jitky Molavcové, Janáčkovy kvarteta i jménem svým především poděkovat a těšit se na další setkání.

Alfred Strejček

„Listy důvěrné“

Gabriela Jílková

XII. ročník Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy byl slavnostně zahájen v sobotu 2. července. Na pódiu v mottě při něm zahrála jedenáctiletá cimbalistka Gabriela Jílková z Hu-

kvald. Na cimbál hrála i s muzikou Gajdušek, kterou vede její tatínek Vladan Jílek, při rautu. Tato nadaná holčička účinkovala vloni i letos v Příboře na dětském folklorním festivalu Sigmunda Freuda, vystupovala také se zpěvačkou Jarmlou Šulákovou, má za sebou několikere natáčení v televizi a v rozhlasu i účast v soutěžích ve hře na cimbál.

Paganini — koncert vážné hudby na Hukvaldech

Letošní, již XII. ročník Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy 2005, konaný pod záštitou paní Livie Klausové, slavnostně zahájený na hradě Hukvaldy dne 2. července, se pomalu chýlí ke svému konci.

Ž letošní bohaté nabídky mě mimo jiné zaujal koncert vážné hudby, konaný v sobotu dne 6. 8. 2005, v němž vystoupili umělci Pavel Šporcl (housle) a Michal Rezek (klavír). Koncert, původně plánovaný v prostorách hukvaldského hradu, se pro nepřízeň počasí konal ve víceúčelovém sále Základní školy Leoše Janáčka v Hukvaldech. Přestože nálady a rozmary počasí, ale i čas prázdnin a dovolených, mohly do jisté míry signalizovat menší účast, nebylo tomu tak. V 18.00 hod. se velký víceúčelový sál do posledního místečka zaplnil příznivci tohoto žánru. Skvělá atmosféra, velice pečlivý výběr skladeb hudebních skladatelů: J. S. Bacha, L. Janáčka, A. Dvořáka, mistrovské provedení pány Šporcem a Rezkem nechaly v přítomných hluboké umělecké zážitky. Dvouhodinový koncert v režii Pavla Šporcla, který navíc jednotlivá díla uváděl, skvělá atmosféra, neutuchající aplaus a další... a další hudební přídavky splnily zcela jistě očekávání všech, kteří si tento koncert nenechali ujít.

Děkuji pořadatelům letošního ročníku hudebního festivalu, především ředitelce Fondu Janáčkovy Hukvaldy a ředitelce festivalu paní Radmile Kotterbové za kvalitní výběr hudebních produkcí letošního festivalu, mezi něž tento zmiňovaný koncert vážné hudby s mistry Pavlem Šporcem a Michalem Rezkem bezesporu patřil.

Upřímné poděkování patří také všem, kteří pomáhali s náročnou organizací koncertu v prostorách základní školy.

*Jaroslava Michnová,
předsedkyně MO KDU–ČSL Hukvaldy;
zapsáno 7. 8. 2005*

Vzpomínka — 12. srpen 1928

Ostravský rozhlas. Bezmála půlstoletí práce v jeho studiu i před mikrofonom. Setkávání s lidmi různých profesí, zpracování stovek příspěvků, sestava pořadů, nahrávání rozhovorů a besed, odpovídání na dotazy posluchačů. Plejáda spolupracovníků, autorů, umělců, osobností.

Profesor Zdeněk Bár, básník spisovatel, překladatel, jehož 100. narozeniny (19. 1. 2004) si připomínala kulturní Ostrava. Pamětník mnohá setkání s přáteli — umělci. Také na Leoše Janáčka. Důvod, proč jsem jej tehdy pozval? Aby si zavzpomínal na ten smutný srpen roku 1928.

„Stále mám v paměti řádky z brněnských Lidových novin ze 13. srpna roku 1928. Na titulní straně byl zobrazen Leoš Janáček brněnským malířem, stálým spolupracovníkem tohoto deníku, Eduardem Milénem. Obrázek doprovázel obšáhly text z pera hudebního vědce Graciána Černušáka. Svůj článek končil Černušák slovy: »Historie vyřkne o něm svůj konečný soud, a bylo by marné ji předbíhat. Ale tu víru máme, že v něm bude spatřovat velikou uměleckou osobnost,

silnou a výbojnou, jednu z největších, jež se probíjely z přítomné krize k novým hodnotám. «

Porocká slova Černušákova se stala světovou pravdou. A člověk si znovu vzpomíná na ta letmá setkání se sklada- telem za svého ztraceného mládí. Proží- val jsem tehdy své dětství a jinošství nejen doma u rodičů, ale často také u strýce. Doktor Hrstka, sběratel výšivek, folkloru, výtvarných děl předních našich malířů, ale i zkamenělin, byl přítelem všech umělců, kteří přijížděli za ním do mého rodného města Štramberka. U ně- ho jsem potkával lidi, ke kterým jsem vzhlížel s úctou a obdivem. Zrovna tak k Oldřichu Blažíčkoví, Jaroslavu Panuš- kovi, i k Leoši Janáčkovi. Janáček při svém pobytu na Hukvaldech se vždy přijel po- dívat na Štramberk k doktoru Hrstkovi. Pamatuji se, jako by to bylo dnes, kdy při- jel Janáček do tohoto městečka naposle- dy. Vrátil jsem se právě z Francie koncem července ze studijního pobytu. Počátkem srpna jsem viděl tak slavného skladatele naposled. Strýc, doktor Hrstka, mi po- zději upřesnil, že to bylo přesně 1. srpna.

Do Štramberka přijížděl Leoš Janáček v panském žlutém kočáře. Tehdy 1. srpna nebyl sám. Měl hosty, kterým chtěl uká- zat půvaby starobylého městečka, kde průvodcem býval doktor Hrstka. Ten, který se zasloužil o umístění busty Leoše Janáčka na tehdejšími národním parku Kotouči, na místě zvaném Panské zátiší. Janáček si vždy pochvaloval, jaké mu to pěkné prostředí vybrali pro jeho památ- ník. Janáček byl se svými hosty v Jaroňko- vě útulně na Trúbě, na kterou vystoupil a kde svým přátelům ukazoval z ochozu rozhledný panoráma beskydské krajiny. Byl pln života, životního elánu, nebylo na něm vidět nejmenšího stínu. Pak jsme ho ještě slyšeli, jak se shání po doktoru Hrst- kovi. Ten měl totiž ve zvyku každý den se projít po stezkách Kotouče a vystoupit na Trubu, ať bylo jakékoliv počasí. A ještě jsme slyšeli, jak Leoš Janáček pokračuje v řeči a tvrdí, že tedy doktora Hrstku najde a přivede ho tam. Nepřivedl, ale

sám se zastavil v jeho vilce u cesty vedou- cí k nádraží.

Tehdy se odehrála epizoda, o které i po letech mohl hovořit, dnes již zesnulý doktor Hrstka. Chci však ještě před tím poznamenat, že strýc věřil ve znamení, ač jinak byl naprosto moderně a pokro- kově orientován.

Doktor Hrstka napsal a otiskl v Lido- vých novinách, několik dnů po Janáčkově smrti dne 16. srpna 1928, ve sloupku s ti- tulem Znamení:

»Občas jsme si přitukli na naše zdraví a věrné přátelství slováckým vínkem a Mistr prozradil nám, jak Jožka Úprka už po třikrát napájel švýcarského kritika Wi- liama Rittera ze sudu, z něhož pil veliký Rodin... Nikdy, co jsem se v posledních letech s Místrem sešel, neviděl jsem ho tak veselého, rozmarného a rozradostně- ného. Z očí sálalo mu štěstí a spokoje- nost, překypoval silou života a životní energií. Ještě na tom a tom chci nyní pra- covat po dokončení opery Z mrtvého domu. To a ono dopravovat i přepra- covat, neboť cítím se k tomu nyní úplně du- ševně pružný a tělesně zdrav — opakoval nám, jako by chtěl zapudit kolem sebe- menší pochybnost.«

Dále vypravuje dr. Hrstka o srdečném rozloučení a jak ještě z kočáru volal na něho Janáček: »Na brzkou shledanou s Wiliamem Ritterem u vás!«

Doktor Hrstka pak pokračuje: »V nedě- li dne 12. srpna hned zrána odešel jsem do Kopřivnice. Na slavnosti jsem se tam sešel se starým přítelem Bartošem z Bra- tislavy, který trávil prázdniny rovněž na Hukvaldech. Jelikož již v sobotu trousily se zprávy o Mistrově nemoci, děkoval jsem náhodě, že se od Bartoše dozvím pravdy. Dozvěděl jsem se jen, že v sobotu odvezli Mistra do Ostravy do nemocnice, a že se jedná o zápal plic. Po této zprávě neměl jsem již v Kopřivnici stání a spě- chal jsem domů sdělit ženě tuto málo po- těšitelnou zprávu — ale zato tím tižvější předtuchu. Vracel jsem se do domu, vešel jsem do chodby a sotva jsem za sebou za- vřel dveře, zůstal jsem bez ducha stát.

K mým nohám spadl ze stěny i s hřebíkem lidový stupavský talíř. Z kuchyně zaslechl jsem ještě bolestný hlas své ženy: Proboha, co to spadlo — snad nezemřel Mistr Janáček. Sebral jsem pomalu ze země střepiny stupavského talíře a snažil jsem zprávou získanou od Bartoše uklidnit svou ženu. Nenabyla klidu — vždyť u nás už to máme osudem určeno, že když nám někdo z nejmilejších v srdci má zemřít nebo už zemřel, spadne vždy něco ze stěny a rozbije se. Po celý den a celou noc nezbavili jsme se zlé předtuchy. V pondělí ráno, po odbyté domácí ordinaci, šel jsem do města po návštěvách nemocných. Nikde jsem však neměl

stání, vše mě hnalo a pobízelo domů. Proto jsem uposlechl. Na zpáteční cestě spatřil jsem oknem novinářského obchodu čerstvé noviny s obrázkem Leoše Janáčka, se stručným nadtitulkem: Leoš Janáček zemřel.«

Článek končí větami: »Dnes po čtrnácti dnech zase v tu dobu sedím s Wiliame Rittrem a se ženou v salonku, ale již bez Mistra Janáčka. Hovor nám vážne na rtech – vzpomínáme jen na něho a hledíme ztrnule na stůl před sebe, na dvě na se usmívající fotografie Mistrovy. Před nimi leží hromádka střepů stupavského talíře...«

Príspevek zaslal pan Tomáš Hančíl

Ruce

Jan Václav Sládek (k 30 výročí úmrtí Leoše Janáčka)

Z pohody chudé kolébky
matčině tváři vstříc,
ty měkké, hebké polštářky
kdy chceš, tak nastavíš.
Stuleny v lemu malých rtů
se šotek v očích zračí
a veselý rej prstíčků
ti cele ke hře stačí.

A na vrbovou píšťalku
zas zvučný dětský rej.
Na malý, krátký prstíček,
na ten si pozor dej!
Až mi to v očích zajiskří
spustíte raz, dva, tři
a najednou a chutě,
co rehtor na kruchtě!

To loučení se s mámou
ti vetkal v prsty cit,
jak obejmout a pohladit
a v koutku zatruchlit.
A malé ruce ve světě,
svírají své skráně,
pod nimi, ach, známý vzdech
až na ukvalské stráně.

Ony mají objat svět
a nésti pevně štít,
nesmějí zpět se zahledět
a v něm zabloudit.
Jak mocná touha vpřed
chystají odpověď:
do skok a meč
a žádná cesta zpět!

Jak chtivě braly čistý list
a v proudu mocných dění
jím zaplál plamen důvěrný
a psaly zkratky v znění.
Život jak bystrý proud,
jenž nese lidské mžení
a člověk plavec, let a boj
a prohra v okamžení!

Ty ruce časem dozrály
a psaly na svůj štít
a psaly písně, balady,
co zpíval jejich lid.
jen jedna pravda odvěká,
jediná matka, zem,
jen ona pravdou prokvétá,
jí budeš odměněn !

Trhaly kvítí na mezích
co krásí lidský spěch
a každý neví, co je v nich,
byť jsou i pro posměch.
Uvily věnec z máteří
co prostý, vonný dar
té malé zemi v podhůří,
co odkaz, ne milodar.

Ruce co svíce rozžatá,
co síly bylo v nich.
Přes ústa pravdou zasmátá,
přes oči bojem zatvrdlých
měkce se semknuly v dlaň.
Skončily dílo vezdejší,
co bylo jím kdy světejší,
dovedly lidstvu daň!

Tyto verše z pozůstalosti Mistra Sládka poskytli naší redakci pan Jiří Sládek z Hukvald a my je uvádíme u příležitosti 77. výročí úmrtí Leoše Janáčka a také jako připomenutí jeho velkého obdivovatele, akademického malíře Jana Václava Sládka.

Obrazy pana Josefa Veselého na Hukvaldech

12. srpna se v malé galerii v rodné škole Leoše Janáčka uskutečnila vernisáž výstavy obrazů pana Josefa Veselého. Vystavovaná díla tohoto triadevadesátiletého malíře (a také básníka), který žije v Praze, byla inspirovaná hudbou Leoše Janáčka. Jsou pozoruhodná kombinovanou technikou, o níž Mgr. Petr Beránek píše, že je domalovávanou rozměrnou koláží z autorských papírů. Malba je jakoby drobnokreslená, se zajímavým strukturálním detailem. Další pozoruhodností je i to, že pan Veselý ke každému obrazu složil báseň. Jednu z nich z paměti zarecitoval. Obrazy (rozměrnější díla), které jsou vystaveny v hukvaldské galerii, vznikly v letech 1980 až 2005.

Vernisáž, na které se sešli, příbuzní a přátelé umělce i naši občané, po přivítání místostarostou ing. Foldynou a hudební vložce členek souboru Ondřejnica ze Staré Vsi nad Ondřejnicí, zahájil ředitel Domu umění Ostrava pan Mgr. Petr Beránek. Představil osobnost Josefa Veselého i jeho dílo. Připomenul i to, že se pan Veselý osobně setkal s Leošem Janáčkem, a to v Luhačovicích. Jako učeň v oboru malíř písma stál na lešení před vilou

Světlov a prozpěvoval si. Vůbec netušil, kdo ho poslouchá a kdo jeho zpěv ocenil: „Spivejtě, vy krásně spivate“, řekl mu Mistr.

Pan Josef Veselý své obrazy inspirované tvorbou Leoše Janáčka představil nejdříve v ostravské Galerii Mlejn a ve spolupráci našeho Infocentra s panem Beránkem, ředitelem Domu umění v Ostravě, byla uspořádána výstava i na Hukvaldech. Je dobře, že se tento umělec mohl představit i v rodném domě Leoše Janáčka na Hukvaldech.

Pan Josef Veselý s manželkou i přáteli navštívil také závěrečný koncert festivalu Janáčkovy Hukvaldy v sále Základní školy Leoše Janáčka.

Karla Klečková

Leoš Janáček — 110. výročí Národopisné výstavy českoslovanské r. 1895 v Praze

U příležitosti letošního 110. výročí konání Národopisné výstavy českoslovanské roku 1895 v Praze, účasti kozlovských tanečníků a tanečnic s panem rektorem Lužným a Válkovou cimbálovou muzikou z Kunčic pod Ondřejníkem, pod vedením slavného hudebního velikána Leoše Janáčka, požádala mě paní Klečková o vzpomínku na tuto dobu. Tu podrobně historicky zmapoval a doložil zesnulý kozlovský historik pan učitel Jan Boháč a z jeho historického dědictví jsem i věrně čerpal.

Jak vůbec slavný skladatel objevil valašský folklor v Kozlovicích? Do sousední dědiny, vzdálené po cestě asi 3 km od Hukvald, ho přivedla snad náhoda do hospody U Harabiša — dle jeho vlastního fejetonu U Harabiša: „Údolí, v obou koncích zúžené, jen co protéká Ondřejnica a vedle ní, co probíhá silnice. Levý bok — poslední svah Kazničova, pravý bok sestupuje tu kterási pata Babí hůry. U rovného polička přikrčuje se k zemi hospoda u Harabiša.“ Tím je popřena nepravá existence měrkovské hospody U Harabiša, která v té době ještě neexistovala. Budova kozlovské hospody čp. 134 byla vlastně starou usedlostí nejdříve rodu Tobolů — Tobolovice a od roku 1811 rodu Niklů — Niklovce až do roku 1867. Po odstěhování rodiny do Ameriky se stal nájemcem usedlosti Jan Klečka a poté Jan Harabiš. Dnes patří tato chátrající budova lesní správě.

V Kozlovicích, v hospodě u Harabiša, tam vzklíčilo sémě Janáčkovy pozdější

Skupina valašských tanečníků z Kozlovic s Válkovou valašskou cimbálovou muzikou z Kunčic p. O. na Národopis. výstavě českoslov. r. 1895 v Praze, kde lid. tanci a písniemi úspěšně zastupovali Valašsko
Reprodukcí původní fotografie zhotovil r. 1980 Jan Boháč Kozlovce 440

slávy a velikosti. Když tam hukvaldská společnost zašla, zavolali Žofku Havlovu, dceru hajného, která jim hrála na harmoniku. Hrála písně, hrála valašské tance, Janáček naslouchal, zapisoval, měl bohatou žej. Právil, že je to úžasné, jaké ta holka vyluzuje akordy a přechody z harmoniky. Brzy přišli kozlovští Valaši do hospody, i ženy, v nízké hospodě bylo k zalknutí. Tančili valašské tance, Janáček je zachytil, napsal, zhudebnil a pak věnoval paní Jungové, první dámě Hukvald. Žofce nabízel, že ji vezme do varhanické školy do Brna, ale ona kvůli svému šohajovi odmítla (E. Vaculík — F. Kratochvíl: Leoš Janáček a Valašsko).

Ze vzpomínek mlynáře Františka Šmířáka, Kozlovice 130, přítele Leoše Janáčka: „Asi v měsíci dubnu 1895 přijel k nám do Kozlovic pan profesor Leoš Janáček z Hukvaldů a obrátil se na starého pana rektora Lužného, zda by nedal dohromady několik dobrých párů tanečníků, kteří by dobře tančili valašské tance. Jednu neděli popoledni sešlo se nás šest pár mladých hochů a děvčat ve staré škole a při uzavřených dveřích jsme opakovali staré tance. K této první zkoušce přijel pan profesor Janáček z Hukvaldů a pozval také známé muzikanty Válkovy z Kunčic pod Ondřejníkem. Panu Janáčkoví se to velice líbilo. Tak jsme se sešli ještě několikrát, tance zopakovali a těšili se až pojedeme do Prahy.

Zpráva z novin Ostravice č. 49 ze soboty 3. srpna 1895: V neděli 11. srpna provede jako přípravu družina z Kozlovic u Frenštátu programové písně a tance z velkých slavností lidových z Moravy na Národopisné výstavě v Praze na starém hradě hukvaldském. Rozkošné výletní místo a hluboký význam slavností moravských v Praze ponukne zajisté okolní inteligenci z Frenštátu, Příbora, Mor. Ostravy, Místku, Frýdlantu a okolí, aby hojně navštívila tuto přípravnou slavnost. Aby se starobylého hradu hukvaldského ku slavnosti použití mohlo, k tomu laskavě svolil J. M. kníže arcibiskup Dr.

Th. Kohn. Začátek je o 5. hod. odpolední. O přípravu jídel a nápojů ochotně postarají se ct. dámy hukvaldské. Když by toho dne pršelo, provede se pořádek písní a tanců v hostinské místnosti paní Gobrové.

Po této zdařilé generálce přišel 14. srpen 1895. Sešli jsme se ve Dvoře v Měrkovicích a nasedali do připraveného žebřinového vozu skoro ráno a jeli do Příbora na nádraží. Jeli jsme do Studénky a pak směrem ku Praze. Vzpomínám si, jak nám hudba hrála na uvítanou v Kolíně na nádraží a pak ještě v Pardubicích také nás vítali. To bylo radosti! Když jsme přijeli do Prahy, to jsme otvírali oči, jak nás páni Pražáci vítali, když jsme šli průvodem z nádraží do města. Křičeli: „Nazdar, bratři rodáci!“ Lezli na stromy a střechy, aby nás dobře viděli. Byli jsme ubytováni ve škole na náměstí krále Jiřího. Cestu jsme měli zdarma, tam i zpět, a na stravu denně zlatý deset krejcarů. Tenkrát to stačilo, poněvadž bylo všechno laciné, pivo plzeňské za pět krejcarů.

Dne 15. srpna odpoledne se jsme se sešli na Žofinském ostrově a šli velkým průvodem na Hradčany, do Královské obory na výstaviště. V průvodu šla napřed nějaká slovácká skupina a pak jsme šli my, Valaši, se svou valašskou muzikou. To bylo křiku a zpěvu. Za velikého nadšení jsme došli na výstaviště. Tam již pro nás bylo připravené místo, kde jsme měli tancovat — pískem vysypané kolo. Pak na povel začali hrát Trojáka — šlo to pěkně. Po skončení prvního tance přiběhl k nám pan profesor Janáček s velkou radostí, že nás pan hrabě Lažanský velice pochválil. Pak následovaly další tance: Šáteček, Kolo, Kovář, Mazur, Požehnaný, Kyjový, Dymák, Komár, Komárka, Tetka, Zahradníček a zpívaly se písně: Sem, sem tuze rád, Okolo humen, Ach, můj tatíčku, Samson, Ten hukvaldský kostelíček a všechna naše vystoupení svým provedením uchvátily. Poté jsme postoupili místo valašské družině vsacké, která předvedla valašskou svatbu. Po ní taktéž bohatí Hanáci a Slovácko se svými rázo-

vitými skladbami a Horácko s hody přispěly. Tyto regiony představovaly na výstavě Moravu a pražské obecnstvo mělo již při prvním návštěvním dnu možnost objevit národopisný svět, o němž do té doby nebylo potuchy. Večer jsme navštívili výstaviště, kde jsme byli ohromeni tím nevidaným množstvím lidu (69 000) a osvětlenou fontánou. To byl pro nás div světa, jak duhobarevná voda padala dolů z nějakého pavilonu a uprostřed hrála hudba. Když začali hrát Moravo, Moravo, to jsme všichni plakali radostí a nechtělo se nám ani nikomu na nocleh. Na druhý den jsme šli pěšky na Hradčany a museli jsme dát každý dva krejcare mýta. Vždy čtyři koně táhli po kolejích nějaké vozy, klapalo to — byly to tramvaje. Prohlíželi jsme si hrad a Svatovítskou katedrálu, kde jsme se každý ve svatováclavské kapli chytli kliky, které se prý držel svatý Václav, když byl zavražděn. Pak jsme viděli krásné věci v klenotní komoře. Poslední den nás pohostil ve Staré Praze pan profesor Janáček dobrým vínem a měl z toho všeho radost. Pak jsme byli všeci fotografováni na schodech Průmyslového paláce. Pražané nás měli za fojtovu chasu, po-

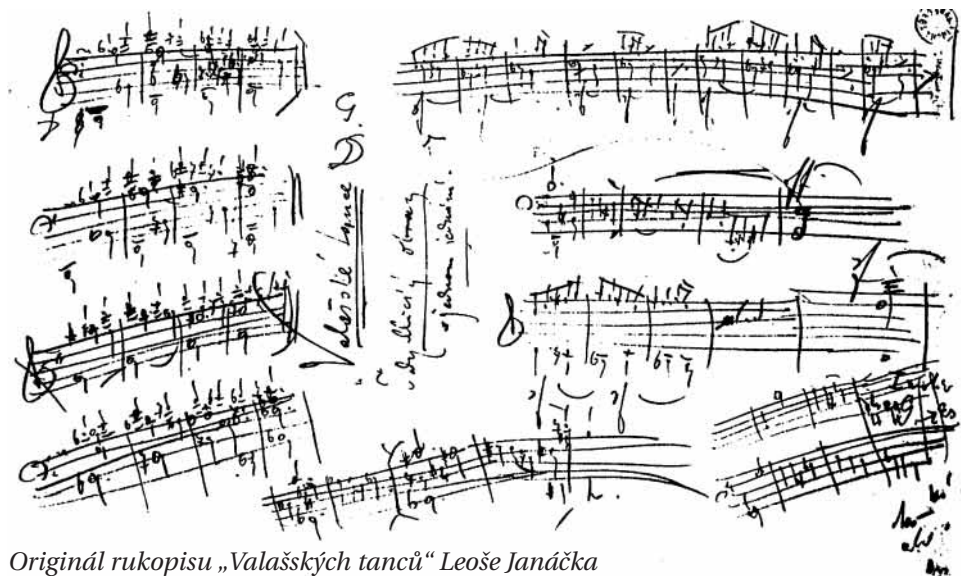
něvadž pan rector Lužný představoval fojta.

Domů jsme se dostali šťastně a dlouho jsme vzpomínali na Prahu. Každoročně, když jel pan profesor Janáček kolem do Bílé na prázdniny, vždycky nechal zastavit kočár naproti našeho mlýna a zavolal na mě a musil jsem vyjít a vzpomínali jsme na Prahu.“

Autor těchto vzpomínek a účastník výpravy, tehdy 27 letý mlynář František Šmírák ze mlýna na čp. 130, napsal a přednesl tyto vzpomínky na slavnosti uspořádané na paměť 40. výročí od vystoupení kozlovských Valachů v Praze v roce 1895 v Lidovém domě v Kozlovicích. Slavnost zorganizoval v roce 1935 řídicí učitel, muzikant a velký folklorista p. Vincenc Socha.

Romantické údolí s hospodou U Hara-biša s mlýnem a pilou na čp. 130 inspirovalo Leoše Janáčka ke složení opery Její pastorkyňa.

Asi ti, milý čtenáři, při čtení těchto vzpomínek bude připadat toto líčení dětinské. Ale buď prosím benevolentní. Zkus se prosím přenést o těch 110 let zpátky, do doby nepostřižené ani televizí

Originál rukopisu „Valašských tanců“ Leoše Janáčka

či rádiem, mobily a počítači, automobily a podobnými vymoženostmi dneška, a vžij se do té doby, kdy lidé měli jen to, co si vyprodukovali. A tak tomu bylo i s kulturou. Byla jen ta, která v nich žila po předcích a kterou oni dokázali předávat dále. Kdy i takový zájezd do Prahy byl zážitkem na celý život nejen pro účastníky, ale i pro všechny okolo, kterým o tom vyprávěli. Fotografie byla v plénkách a tak reprodukce této už 110 let staré je raritou. Nikdo z účastníků už nežije, všechno pominulo, zůstalo jen naplněné Janáčkovno přání, že dokud žije píseň a tanec vytrysklý z duše valašského lidu, obhájíme svaté dědictví po otcích. Příkladem je letos splněný sen kozlovského národopisného souboru Valašský vojvoda, který tak jako předkové před 110 lety na Národopisné výstavě československé v Praze, letos na Světové výstavě v japonském Aichi předváděl s úspěchem pokračování tohoto kulturního dědictví.

Marie Prudká,
vlastivědné sdružení Kozlovice

úspěšném trendu jako na podzim. Ročník 2004/2005 jsme po odehraných 26 mistrovských utkání, z toho 17 vítězných, 5 nerozhodných, 4 prohraných s celkovým skóre 67:32 v náš prospěch a se ziskem 56 bodů ukončili na pěkném 3. místě se ztrátou 4 body na postupující Hrádek do krajské soutěže. Naším a současně i okresním nejlepším střelcem byl Radek Štefek s 26 střelenými brankami. Celý ročník 2004/2005 jsme uzavřeli přeloženým utkáním posledního kola ze soboty 18. 6. 2005 na netradiční termín čtvrtek 16. 6. 2005 zápasem ve Staříči s místní TJ vítězně 3:1. Toto přeložení posledního utkání bylo z důvodu naší tradiční účasti na 9. ročníku Středoevropských fotbalových her v polské Wisle, které se konaly od 17. do 19. 6. 2005.

Sport

Kopaná

Vážený spoluobčané a sportovní přátelé, rád bych vás jménem oddílu kopané při TJ Sokol Hukvaldy informoval o fotbalovém ročníku 2004/2005 a zejména poté závěru jeho jarní části.

Fotbalový ročník 2004/2005 „A“ mužstva mužů okresního přeboru se od začátku podzimní části jevil jako podstatně lepší než předcházející ročník 2003/2004, ve kterém jsme se s vypětím všech sil udrželi a nespádli do tzv. „pralesní ligy“. Už po podzimní části, kdy bylo stabilizované vedení „A“ mužstva mužů, jsme se pohybovali v první čtvrtině tabulky. Po zimní přestávce jsme nastoupili do jarní části zmiňovaného ročníku ve stejném

A jak dopadly v ročníku 2004/2005 ostatní věkové kategorie?

Družstvo dorostu skončilo v okresní soutěži na 2. místě.

Družstvo žáků skončilo v okresním přeboru na 11. místě.

Družstvo přípravky skončilo v brusperské lize na 9. místě.

Vrátím se ke Středoevropským fotbalovým hrám:

Bohužel už před slavnostním zahájením a rozlosováním se omluvili tři tradiční účastníci, a to z Krupiny, Nepomuku a Křimic, kteří si nedokázali zorganizovat vlastní soutěže tak, aby se mohli turnaje

zúčastnit. Družstva, která nakonec tvořila tento turnaj, byla: Wisla I (PL), Wisla II (PL), Anykščiai (Litva) a obhájce prvenství loňského ročníku — Hukvaldy (ČR). Samozřejmě, že neúčast výše uvedených soupeřů ovlivnila celou organizaci turnaje, který se nakonec odehrál v jednom hracím dni se sedmihodinovou zbytečnou odpolední přestávkou, což se ve spojení s posledním mistrovským utkáním podepsalo na fyzické únavě našich hráčů a celkovém našem výsledku na tomto turnaji.

Hrací systém byl velmi jednoduchý:

Kvalifikační zápasy byly:

Wisla I — Hukvaldy 2:1

Branka: Opěla Petr

Wisla II — Anykščiai 1:4

Zápasy o umístění byly:

o 3. místo Wisla II — Hukvaldy 2:1

Branka: Holub Marek

o 1. místo Wisla I — Anykščiai 1:2

Vítězem letošního ročníku turnaje se stali fotbalisté z Anykščiai. Naši borci skončili na 4. místě, stejném jako v roce 2000 při 4. ročníku tohoto turnaje v polské Wisle.

Složení týmu Hukvald:

Trenér: Vyvial Jan

Vedoucí: Matula Miloslav

Masér: Matějek Radek

Hráči: Sasín Jan, Košica Marek, Kočvara Roman, Růža Vladimír, Kosa Jan, Vicher Martin, Holub Marek, Hubeňák Daniel, Opěla Petr, Štefek Radek, Vicher Michal, Konvička Martin, Žáček Dalibor, Grufík Petr, Tomek Milan.

Nutno podotknout, že naše obec je co do velikosti a počtu obyvatel vůči konkurenčním obcím nejmenší. Všechny ostatní obce a města mají více jak 8 000 obyvatel a z toho Anykščiai (Litva) a Krupina (Slovensko) jsou městy okresními. Oddíly ostatních obcí a měst hrají minimálně o 3 třídy vyšší soutěže než je ta naše okresní.

Pro ostatní fotbalové příznivce vedení oddílu kopané připravilo na závěr uplynulé sezóny tradiční turnaj „O pohár sta-

rosty“ v malé kopané, který se konal 25. 6. 2005. Tohoto 4. ročníku oblíbeného turnaje se zúčastnilo cca 50 sportovců z naší obce, kteří vytvořili 7 hracích družstev. Pro všechny účastníky bylo připraveno občerstvení v podobě čepovaného piva a tradičních uzených klobásek.

Nový ročník sezóny 2005/2006 již začal 21. 8. 2005 domácím vítězstvím nad mužstvem Řepiště (2. místo v minulém roční-

ku) vysoko 5:0. Do bílé soupeřovy sítě se v tomto důležitém a úspěšném utkání trefili: Štefek Radek 2×, Opěla Petr, Konvička Martin a Vašenda Václav 1×.

Současně vás, Vážení spoluobčané, zveme touto příležitostí na další mistrovská utkání všech věkových kategorií (přípravka, žáci, dorost, muži) oddílu kopané TJ Sokol Hukvaldy v roce 2005/2006.

Ing. Martin Cváček

ROZPIS UTKÁNÍ OP MUŽI 2005—2006 PODZIM

Kolo	Datum	Hodina	Den	Utkání	
2	21. 8. 2005	16.30	Ne	Hukvaldy — Řepiště	
3	28. 8. 2005	16.30	Ne	Ostravice — Hukvaldy	
4	4. 9. 2005	16.30	Ne	Hukvaldy — Nošovice	
5	10. 9. 2005	16.30	So	Oldřichovice — Hukvaldy	
6	17. 9. 2005	16.00	So	Chlebovice — Hukvaldy	
7	25. 9. 2005	16.00	Ne	Hukvaldy — Dobratice	
1	28. 9. 2005	16.00	St	Bukovec — Hukvaldy	
8	1. 10. 2005	15.30	So	Staříč — Hukvaldy	
9	9. 10. 2005	15.30	Ne	Hukvaldy — Lučina	
10	16. 10. 2005	15.00	Ne	Písek — Hukvaldy	
11	23. 10. 2005	14.30	Ne	Hukvaldy — Hnojník	
12	30. 10. 2005	10.15	Ne	St. Město — Hukvaldy	
13	6. 11. 2005	13.30	Ne	Hukvaldy — Václavovice	

ROZPIS UTKÁNÍ OS „A“ DOROST 2005—2006 PODZIM

Kolo	Datum	Hodina	Den	Utkání	
3	28. 8. 2005	14.00	Ne	Václavovice — Hukvaldy	Vratimov
4	3. 9. 2005	14.30	So	Hukvaldy — Frýdlant n. O.	
5	10. 9. 2005	14.00	So	Řepiště — Hukvaldy	
6	17. 9. 2005	14.00	So	Hukvaldy — Ostravice	
7	24. 9. 2005	13.30	So	Kunčice p. O. — Hukvaldy	
8	1. 10. 2005	13.00	So	Fryčovice — Hukvaldy	
9	8. 10. 2005	13.30	So	Hukvaldy — Čeladná	
1	15. 10. 2005	12.30	So	St. Město — Hukvaldy	
2	22. 10. 2005	12.30	So	Hukvaldy — Metylovice	

ROZPIS UTKÁNÍ OS ŽÁCI 2005—2006 PODZIM

Kolo	Datum	Hodina	Den	Utkání	
3	27. 8. 2005	10.00	So	Řepiště — Hukvaldy	
4	4. 9. 2005	14.30	Ne	Hukvaldy — Sedliště	

5	11. 9. 2005	14.30	Ne	Hukvaldy — Čeladná	
6	18. 9. 2005	9.30	Ne	Staříč B — Hukvaldy	
7	25. 9. 2005	14.00	Ne	Hukvaldy — Metylovice	
1	28. 9. 2005	13.30	St	Václavovice — Hukvaldy	Řepiště
8	1. 10. 2005	13.30	So	Janovice — Hukvaldy	
9	9. 10. 2005	13.30	Ne	Hukvaldy — Lískovec	
10	16. 10. 2005	10.00	Ne	Raškovice B – Hukvaldy	
11	23. 10. 2005	12.30	Ne	Hukvaldy — St. Město B	
2	30. 10. 2005	11.30	Ne	Hukvaldy — Pržno	

Tenisové turnaje

Tenisový oddíl TJ SOKOL Hukvaldy uspořádal v tomto roce již 5 turnajů. Přesto, že první brigáda na hřišti se uskutečnila již 25. března, nepříznivé počasí oddálilo zahájení sezony na našich dvou kurtech až na 1. května.

První soutěží byl již potřetí pořádaný turnaj rodinných čtyřher FAMILY OPEN. Uskutečnil se 18. června 2005. Zúčastnilo se ho 7 smíšených dvojic a 5 pánských dvojic. Ve čtyřech případech se nepodařilo vytvořit skutečně rodinné páry, ale přednost byla dána co nejširší účasti, a tak z příchozích byly vytvořeny další deblové dvojice. V soutěži mužů se hráči utkali každý s každým na jeden set a pak první dvě dvojice sehrály finále na 3 dvě vítězné zkrácené hry. Ve finále vítězové základní skupiny Solanští prohráli s L. Drlíkem a M. Hložankou 7:3, 6:8, 6:8. Loňští vítězové Větrilovi obsadili až třetí místo. V soutěži smíšených dvojic se hrálo rovněž systémem každý s každým na jeden set a finále na dva vítězné sety. První místo získala dvojice Březinová – Dienelt, kteří po tuhém boji porazili Baturnou s Tyčem 6:1, 4:6, 9:7. Poražení měli k vítězství velmi blízko, když jim soupeři odvrátili 2 mečboly. Na třetím místě se umístili Mifkovičová – Uhlíř. Trofej pro nejlepší ženský pár získaly Návrátová s Kovalovou, které startovaly se smíšenými dvojicemi, přičemž jeden pár po-

razily a uhrály vyrovnané výsledky proti ostatním se skóre 18:26.

O týden později jsme uspořádali turnaj neregistrovaného žactva, na který jsme pozvali mládež z okolních oddílů. Odezva na tuto nabídku byla malá a přijeli pouze 2 žáci — z Krmelína a Ostravy. V kategorii žákyň se uskutečnila pouze soutěž starších žákyň za účasti 7 děvčat z našeho oddílu. Děvčata hrála systémem každá s každou na jeden set a při velmi teplém počasí musely nejlepší hráčky vydat hodně sil. Zvítězila Hanka Olešníková (bez porážky) před Bárou Strakošovou. Na třetím místě se umístila Lenka Lojkásková. V soutěži chlapců byla vytvořena jedna skupina složená ze 3

starších a 2 mladších žáků, kteří se utkali systémem každý s každým. První místo získal Roman Balcar (starší žák) z Krmelína před Michalem Kuběnou (mladší žák). Na třetím místě skončil starší žák Lukáš Januška z Ostravy. Michal Kuběna pak převzal trofej pro nejlepšího mladšího žáka.

2. července byl odehrán turnaj čtyřher mužů nad 35 let jako 16. ročník Memoriálu ing. Jaroslava Strakoše a 2. ročník Memoriálu Zdeňka Adamovského pro hráče nad 50 let. Letošní soutěž nepříznivě poznamenalo počasí a turnaj začal až po poledni. Turnaje se zúčastnily tradiční deblové dvojice z Ostravy, Hrabové a Studénky a 4 naše páry. V Memoriálu ing. Strakoše se zúčastnilo 7 párů, které byly rozděleny do dvou skupin, ze kterých první 2 postoupily do semifinále. V prvním semifinále Tyč – Budiš prohráli s Kaloč – Hrbáč 1:6 a Huťka – Toř porazili Parma – Hinšt 6:4. Ve finále zvítězil Kaloč – Hrbáček nad Huťka – Toř 6:1, 1:6, 6:4. Třetí místo získali Parma – Hinšt za vítězství nad Tyč – Budiš 6:2.

V Memoriálu Zdeňka Adamovského se letos utkaly jen 3 dvojice. Opět zvítězili Kunčický – Elbel Č. před bratry Rychlíkovými 7:6, 6:3. Třetí dvojici byli domácí Drlík – Elbel T., ale z důvodu nepříjemného zranění Luboše Drlíka museli ze soustředě odstupit.

5. července se uskutečnil oddílový turnaj dvouher žen. Zúčastnil se ho rekordní počet 10 žen, které začaly soutěž systémem každá s každou na jeden set, což znamenalo velký počet utkání a z časových důvodů byla soutěž zkrácena. Zvítězila Dana Mičková před Radkou Březinovou a Simonou Návratovou.

9.—10. 7. byl uspořádán tradiční MINI-CUP — soutěž dvojic mužů složených z občanů osad naší obce. Tento záměr se však v posledních letech nedaří naplnit. I letos startovaly ze 4 družstev dvě družstva kombinovaná: Kroča S. – Strakoš O. (D. Sklenov/Rychaltice), M. Hložanka – I. Fojtík (Hukvaldy/D. Sklenov). Zbývající družstva tvořily Hukvaldy (Kuběna – Die-

nelt) a Rychaltice (M. Korneta – M. Tyč). Soutěž spočívá ve dvou dvouhrách a jedné čtyřhře. Družstva hrála systémem každý s každým. Zvítězili ing. Stanislav Kroča s Ondřejem Strakošem před Kornetou a Tyčem. Turnaj se z důvodu deštivého počasí protáhl do dalšího víkendu, ale nakonec se všechna utkání sehrála. Kladem soutěže byla účast mladých hráčů.

Poslední červencovou akcí tenisového oddílu byl Týden s tenisem pro děti, který ve dnech 11. až 15. července vedla Mgr. Jitka Janošková — trenérka I. třídy s organizační podporou paní Kapsiové. Jednalo se o tréninkové soustředění žactva a zúčastnilo se ho 12 dětí. Vzhledem na různorodou úroveň účastníků si někteří zdokonalovali jednotlivé údery a jiní teprve zvládali základy tenisu. V každém případě se jedná o prospěšnou akci a absolutní soustředění udělali velký pokrok ve svých herních dovednostech.

Tomáš Elbel

Spolky

SDH Rychaltice — ženské družstvo

Nejdřív mě „hasiči“ vůbec nezajímali, hasičský sport mě nějak neuchvátil. Ovšem vše se změnilo, když Petr Domčík, starosta SDH Rychaltice, navrhl vznik ženského družstva. Popravdě mi to připadalo směšné. Nemohla jsem si to představit. Začala jsem to brát vážně, až když jsem uviděla čerstvé, natěšené ženské družstvo v plné parádě. Myslím, že nemá cenu popisovat posty, protože nezasvěcení stejně nepochopí, ale pro pořádek. Koš: Veronika Michnová, spoj: Tereza Plesníková, strojník: paní Jana Horváthová, béčka: Soňa Rákošová, rozdělovač:

Eva Habrnalová, levý proud: Karolína Hubeňáková a pravý proud: Šárka Polášková. Naše první soutěž byla na domácí půdě v Rychalticích, kde jsme obsadily krásné 3. místo. Toto umístění nás dobře naladilo a chtěly jsme dokázat víc, chtěly jsme být první. Začaly jsme pravidelně trénovat s muži. Po osmi soutěžích, na kterých se nám podařilo vybojovat dvě třetí a jedno druhé místo, přišla speciální soutěž ve Lhotce. Na tuto soutěž jsme nebyly vůbec připravené, ale dokázaly jsme to, vyhrály jsme. Byly jsme nejlepší a dokonce jsme porazily i tři mužská družstva. Hasičský sport jako takový je skvělou zábavou pro všechny začátečníky i pokročilé. Družstvo žen by se dalo považovat za start do budoucího soutěžení, což jak doufáme brzy přinese spoustu úspěchů a hlavně zkušeností.

Tereza Plesníková

...samozřejmě, že muži se nechtějí nechat zahanbit. Jezdíme po soutěžích, už jich máme na kontě 29 a snažíme se utrhnout úspěch, kde se jen dá. Ale prosadit se na místa vítězů není tak jednoduché. Na soutěže, které se započítávají do Moravskoslezské ligy jezdí kolem 50 družstev z celého kraje a o umístění do první desítky často rozhodují setiny sekund. Stačí jen malé zaváhání a ztráta jedné sekundy na vedoucí družstvo a umístíte se až za polovinou startujících družstev. Ale naštěstí jsou i soutěže, na kterých setiny sekund nerozhodují o umístění. Nám se prozatím v letošní sezóně podařilo vyhrát první místo ve Valašské Bystřici a v Dolních Tošanovicích a také jsme přivezli pohár za druhé místo ze Starého Města.

Letošní sezóna je pro nás trochu jiná, a to tím, že jsme přihlášení v Beskydské lize hasičských pohárových soutěží. Prozatím proběhlo sedm kol této ligy a naše družstvo se drží na 5. místě. Do konce ligy zbývají čtyři soutěže, které ještě mohou pořádně promíchat pořadí. Naše soutěž, která se bude konat 9. září na Hukvaldském parkovišti, se také započítává do ligy. Tato naše soutěž je velice atypická a obtížná, jako jediná se koná na levotočivé trati v mírném kopci a navíc skoro v absolutní tmě.

Michal Čajánek

Hasičský večer

Každoroční akce SDH Rychaltice, Hasičský večer, se letos konala 22. 7. Přesto, že nám celý den nepřálo počasí, navečer se umoudřilo a zábava mohla proběhnout. K našemu překvapení se večera zúčastnilo hodně lidí, za což všem přítomným účastníkům děkujeme. Akce probíhala až do časného rána a doufám, že se všichni skvěle bavili. Věříme, že nám zachováte přízeň i na dalších akcích.

Ivan Rožnovský

Víte, že...

Kalendárium

POVSTÁNÍ NA HUKVALDSKÉM PANSTVÍ

Letošní rok je připomenutím dvou výročí povstání na Hukvaldském panství. Obě mají společný důvod — obrovský útlak poddaného lidu vrchností. První povstání se událo roku 1695 za hejtmana Harasovského, kdy se shromáždilo na lukách u Kopřivnice na 1500 vzbouřenců. Zasáhlo vojsko. Část povstalců byla zajata, část se rozprchla na sousední panství, kde na ně Harasovský nemohl. Roboty byly následně částečně sníženy. Harasovského postihl trest. O 11 let později byl na svém záměčku v Trnávce přepaden a zbit, zámek byl podpálen. Brzy nato tento tyran poddaných zemřel.

Druhá vzpoura byla v roce 1775 a odehrála se přímo na Hukvaldech. Na 300 sedláků se shromáždilo v oboře pod hradem s tím, že se nerozejdou, dokud jim nebude vydán nový robotní patent, o kterém se domnívali, že jim ho vrchnostenská úředníka zatajili. I v tomto případě zasáhlo vojsko.

Literárně toto období zpracoval Bohumír Četyna. Ve své knize Živly popisuje, že vzbuřenci se vydali na Hukvaldy. Sedláci shromáždění před obydlím hejtmána (zámkem) byli vyzbrojeni sekerami, klacky, cepy, ojediněle i střelnými zbraněmi. Po hejtmánovi (byl jím tenkrát Martin Uhlář), který však v té době dlel na zámku v Nové Horce, opět požadovali robotní patent, který by je zbavoval části robot. Prorazili bránu a povalili oba strážné u ní. Posléze prý vnikli do zámku, kde byl purkrabí, porybný a polesný a další úředníci. Ty napadli. Venku mezitím zasáhli kordonisté, někteří povstalci byli zranění, jiní utíkali pod Kazničov, tam se znovu vzbouřili a na stráž začali házet kamení. Povstalci nemohli bojovat proti ozbrojené přesile. Byli rozprášeni. Purkrabímu, když se probral po ráně do hlavy, se podařilo uniknout do sklepení, kde údajně našel mnišské hábity, do nich se spolu s porybným a polesným převlékli, a tak se jim podařilo opustit zámek. Dostali se do Sklenova k fojtovi Markovi, kterého přinutili, aby jim půjčil koně. Polesný se vydal do Místku pro vojenskou posilu a purkrabí s porybným prý jeli přes Příbor do Nové Horky informovat hejtmána, co se na Hukvaldech děje.

Rebelové poslali stížnost k císařovně Marii Terezií a nastalo nové vyšetřování. Od září skutečně začal platit nový patent a věznění povstalci s přísným napomenutím byli propuštěni.

VEČERNÍČEK

slaví letos své čtyřicáté narozeniny. Kreslená postavička malého kluka s papírovou čepičkou, kterého nakreslil Radek Pilař, nás dodnes na ČT 1 každodenně v sedm hodin večer za zvuku znělky (složil ji Ladislav Simon) zdraví stále stejným hláskem. Ten mu kdysi před těmi čtyřiceti lety propůjčil malý Michal Citavý. Dnes má tento více než čtyřicetiletý vystudovaný elektroinženýr čtyři děti, na Večerníčky se díval s nimi, dnes ho může slyšet říkat: „Dobrý večer!“ a „Dobrou noc!“

ústý Večerníčku i jeho dvaapůlletá vnučka Viktorka.

Večerníček svolává děti k pohádkám na dobrou noc od počátku školního v roce 1965 dodnes. Nejprve to bylo jednou týdně, vždy v neděli, po dvou letech přibyl další

den, po dalších dvou letech opět jeden den, v roce 1972 byly Večerníčky uváděny mimo sobotu každý den a od roku 1973 každý večer. Předchůdcem večerníčků byly nedělní podvečerní pohádky nazvané Stříbrné zrcátko. Na ně navázal duchovní otec večerníčků Milan Nápravník, a tak vzniklo na 300 pohádkových seriálů, kreslených, loutkových i plošně animovaných.

A víte, který večerníčkový seriál jednoznačně u diváků vede? Jsou to Krkonošské pohádky na námět Marie Kubátové s Krakošem, Trautenberkem, Ančetem, Kubou, hajným a sojkou, zároveň jako jediný hraný Večerníček. Příběhy Maxipsa Fíka následují hned za ním. Na naše Večerníčky se dívají děti nejen v Česku, ale od jeho počátku je dobrým „vývozním artiklem“ dá se říci do celého světa.

Karla Klečková

Církevní svátky a lidové zvyky

V měsících červenci a srpnu si připomínáme mnoho světců a svetic — 4. července svatého Prokopa, 5. července věrozvěsty Cyrila a Metoděje, 13. července svatou Markétu, která patří k pomocníkům, 26. července svatou Annu, matku Panny Marie, patronku rodiček, 10. srpna svatého Vavřínce, který byl za pronásledování křesťanů v době císaře Valeriána mučen a upálen na roštu, 15. srpna Nanebevzetí Panny Marie, svatého Baroloměje, který je patronem všech, kteří pro

spravedlivost druhých neváhají nasadit vlastní kůži, a další. K těmto světcům se však neváží lidové zvyky a obyčeje. Výjimkou je svatý Jakub.

Svatý Jakub — 25. červenec. Byl jedním z Kristových učedníků. Je národním světce ve Španělsku, je patronem poutníků, jeho atributem je poutnická hůl. Někdy jeho svátek býval spojován se zahájením žní. V mnoha západoevropských zemích se o svátku sv. Jakuba shazoval s věže kostela kozel. Krev z takto usmrčeného kozla se užívala v lidovém léčitelství a věřilo se, že strach padajícího zvířete propůjčí jeho krvi čarodějnou moc. Později kozla již neshazovali, ale slavnostně ho zabíjeli. Před tím ho ozdobili věncem z květin, který mu dali kolem krku a pozlatili mu rohy. Dovedli ho k městské bráně, kde ho řezník zapíchl. Krev a maso se prodávalo, někde se kozel upekla a celá obec ho společně snědla.

POUTĚ

Původ mají ve víře, že modlitba na určitém místě je účinnější. Cesty na taková místa jsou společným jmenovatelem nejrozumnějších náboženství. Poutě jsou známy u Řeků, Římanů, Egyptanů i Indů. Muslimové musí alespoň jednou za život vykonat cestu do Mekky. Křesťané již od 4. století putovali k posvátným místům v Palestině, ti vzdělaní cesty zaznamenali. Poutě měly různý charakter. Byly prosebné, děkovné, poutě pokání.

Snad nejvíce poutních míst, dobou jejich největšího rozkvětu bylo 17. a 18. století, je spojeno s kultem Panny Marie. Na mnohých těchto místech se nacházejí prameny léčivých vod. Známý jsou loretý. Legenda vypráví, že v době, kdy muslimové vyhnali křížáky ze Svaté země a začali ji plenit, přenesli andělé původní dům Marie a Josefa z Nazareta nejdříve do Dalmacie, později do severoitalského městečka Loreto. Tam dodnes putují tisíce poutníků. V období baroka po celé Evropě vznikaly kaple zvané loretý, do nichž byly umísťovány napodobeniny nazaret-

ského domku. Všechny jsou dodnes navštěvovanými poutními místy.

Světově známým poutním místem jsou francouzské Lurdy, kde se v 1858 zjevila Panna Maria čtrnáctileté dívce Bernardetě. Od té doby tam putují nemocní s vírou v uzdravení. K počtě Panny Marie Lurdské byly budovány svatyně ve skalách po celém světě. Hodně je jich také u nás. V blízkém okolí jsou to Myslíkovské Lurdy, které nechal na poděkování za přežití hrůz 2. světové války postavit v Manské skále občan Jan Bělunek. V Bělském lese u Ostravy se nacházejí Starobělské Lurdy. V roce 1913 se v tamější zotavovně léčil Jan Vycpálek, který přišel na myšlenku vybudovat v břehu lesa u zotavovny, v místě studánky, kapličku se soškou Panny Marie Lurdské. V roce 1928 byla zbudována kaplička nová. Několikrát byla v minulosti poškozena, vždy se však našli lidé, kteří ji opravili. Tradičně se tam dodnes konají májové pobožnosti k Bohorodičce.

I polská Czenstochova s Černou Madonou je velmi uctívaným poutním mariánským místem, kam jezdí i naši poutníci. Medžugorii v Hercegovině, kde se před 24 lety zjevila krásná dívka, která se představila jako Královna Míru, Panna Maria, navštěvuje každoročně čím dál více poutníků. Praví se, že kdo jednou navštívil Medžugorii, ať už je věřící nebo ne, potvrdí, že tam vládne velice zvláštní atmosféra. Taková krásná, pokojná, člověk se cítí být nějak povznesen a šťasten. Lidé říkají, že tam „milost přší z nebe.“

V Česku nejvíce poutních míst vzniklo v období baroka v 17. a 18. století. V té době se hodně původních malých kapliček zasvěcených Panně Marii změnilo ve velké chrámy, které se stavěly z darů mecenášů — šlechty i měšťanů. Venkovský lid v minulých dobách chodíval na poutě pěšky, s krouhvi, dívky v procesí nosí-

valy sošku Panny Marie, ženy zase sošku svatě Anny. V poutním kostele se konala slavnostní mše svatá, při níž věřící prosili o nejrůznější pomoci — uzdravení, dobrou úrodu, o narození dítěte a další — a zapalovali svíčky. Po bohoslužbě se věnovali zábavě.

Ve 2. polovině 18. století se císař Josef II. snažil omezit vliv církve. Rušil řády, které byly správci poutních míst. To způsobilo, že poutní místa chátrala. V 19. století se některá obnovila. Také v 50. letech minulého století vystrídal někdejší rozkvet poutních míst zlom. Neúcta k sakrálním památkám se nevyhla ani poutním areálům. Jejich zázemí, která obstarávali řeholníci a řeholnice, bylo ochromeno omezováním církevních řádů. Hlavně poutní místa v pohraničí se dostala do izolace, z nedostatku peněz upadala, došlo i k zániku některých z nich — například známé poutní místo Mariahilf v lesích nad Zlatými Horami

bylo v roce 1973 vyhozeno do vzduchu.

Nejblíže nám je Panna Maria Frýdecká, s Ježíškem na levé ruce, které je připisována zázračná moc. Dodnes se naši věřící každoročně zúčastňují pouti na sv. Hostýně.

I když se nedají srovnávat počty poutníků z doby největšího rozkvetu poutních míst, jsou stále mnohá vyhledávána, zachovala svou atmosféru, svůj *genius loci*.

Venkovské poutě se konaly a konají dosud v jednotlivých vesnicích jedenkrát ročně v den výročí patrona tamního kostela. Hukvaldy mají tradiční Ondřejskou pouť na hukvaldském hradě v kapli sv. Ondřeje, Rychaltice svatého Mikuláše.

Novodobé poutě, které nemají s vírou nic společného, vznikly na místech, která nabyly určitého významu — Lenonova zeď, hrob Michala Tučného v Hošticích atd. Staly se z nich velmi komerční záležitosti.

Karla Klečková

Zoologická zahrada Ostrava

Ostravská zoologická zahrada založená v roce 1951 se rozkládá na ploše 100 hektarů. Původní místo pro zoo bylo vybráno v Ostravě-Kunčičkách a její plocha v té době činila 6 hektarů. Měla-li se zoologická zahrada i nadále rozvíjet, bylo nutné najít vhodnější místo a tak se v roce 1960 zood přemístila do krásného lesního prostředí Stromovky ve Slezské Ostravě. Převážná část současného areálu zahrady je tvořena porosty listnatého lesa zejména buky, duby, habry, olšemi a vrbami. Významným prvkem je rovněž soustava čtyř rybníků, které umožňují chov mnoha druhů vodních ptáků. Na rybnících se nachází několik ostrovů, které slouží jako letní výběhy lemůrů a gibbonů. Návštěvnická trasa je doplněna

řadou zajímavých zahradnických a botanických prvků a na jaře tvoří krásnou kulisu řada rozkvetlých rododendronů. V souvislosti s chystaným rozšířením programové nabídky zoo budou navíc postupně vybudovány 3 botanické stezky, které návštěvníkům nově zpřístupní řadu cenných a zajímavých míst v areálu Stromovky.

Mezi výrazně zastoupené skupiny zvířat patří ze savců jelenovití, kočkovitě šelmy, primáti (opice) a z ptáků pak vrbobobí, dravci, sovy a papoušci. Poměrně velkou kolekci kočkovitých šelem reprezentují kupříkladu lvi, levharti nebo tygři, ale k vidění jsou také naše kočky divoké, rysy servali apod. Pavilonu opic dominuje skupina šimpanzů. Velice si ceníme chovných skupin afrických kočkodanů Dianiných a indických makaků lvích. Oba druhy opic jsou v přírodě vážně ohroženy a jsou zařazeny do záchranného programu evropských zoologických

zahrad (EEP). Ostravská zoo je úspěšně rozmnožuje a tím významně přispívá k udržování a zvyšování populací chovaných v lidské péči. V roce 2004 obohatil naši kolekci primátů pár velmi vzácného poddruhu madagaskarských lemurů lemur Sceleruv, kterého v zemích střední a východní Evropy chová pouze naše zoo. Z dalších výrazných druhů savců lze v ostravské zoo vidět kupříkladu žirafy, hrochy, medvědy usaté, klokany či velbloudy a samozřejmě nelze zapomenout ani na skupinku 3 slonů indických. Nový pavilon slonů byl slavnostně otevřen v listopadu 2004. V roce 2005 byly na jaře otevřeny 3 nové prostorné voliéry pro severské druhy sov a v červenci první průchodí expozice v Zoo Ostrava — Čínská zahrada.

Aby měli návštěvníci možnost se dozvědět více zajímavostí ze života našich zvířat a také aby poznali něco z jejich životních projevů, lze se s výjimkou zimních měsíců zúčastnit komentovaného krmení vybraných druhů zvířat (např. hrochů, velkých šelem, žiraf). Krmení provádí ošetřovatel v určenou hodinu přímo ve výběhu. Vše je doprovázeno za-

jímavým povídáním o zvířatech a je zde také prostor pro dotazy.

Novinkou pro rok 2005 je možnost běžkování v zimních měsících a dále pak prázdninová víkendová sokolnická představení a prázdninové večerní projížďky v zoovláčku.

Zoo je otevřena každý den po celý rok. Spojení přímo k vstupní bráně zajišťují z centra města trolejbusy č. 101 a 104. Těšíme se na vaši návštěvu.

Stanislav Derlich, ZOO Ostrava
Kontakt: Zoologická zahrada Ostrava,
Michálkovic 197, Ostrava,
www.zoo-ostrava.cz,
e-mail: info@zoo-ostrava.cz,
tel.: 596 241 269

Nepřehlédněte

Uzávěrka 5. čísla Hukvaldského občasníku roku 2005 bude 18. října 2005. Do doby uzávěrky nám prosím zasílejte své příspěvky, a to buď na Obecní úřad Hukvaldy, kterkoliv člence redakční rady nebo na e-mail karlakl@quick.cz.

Vydává Obec Hukvaldy. Redakční rada: Karla Klečková, Svatava Hrabovská, Mgr. Bronislava Hyklová, Mgr. Šárka Polachová. Autorem obrázku na titulní straně je akademický malíř Antonín Kroča. Uzávěrka tohoto čísla byla 23. srpna 2005. Za obsah článků ručí jeho autoři. Vyrábí tiskárna Beatrix, Dobrá.